

Diari Oficial

del

Consell General

Núm. 1/2017 - 30 pàgines

Sessió extraordinària del dia 10 de gener del 2017

El dia 10 de gener del 2017, dimarts, es reuneix a la Casa de la Vall, (nou hemicicle), el M. I. Consell General, en sessió extraordinària convocada d'acord amb allò que estableix el Reglament de l'Assemblea i amb l'ordre del dia que figura en el Butlletí del Consell General núm. 92/2016, que és el següent:

Punt Únic: Examen i votació de les esmenes a la totalitat presentades pel M. I. Sr. Josep Pintat Forné, president del Grup Parlamentari Liberal, i pels M. I. Srs. Gerard Alís Eroles, Rosa Gili Casals i Pere López Agràs, consellers generals del Grup Parlamentari Mixt, al Marc pressupostari de l'Administració general de l'Estat per al temps corresponent al mandat 2016-2019, actualitzat en data 26 d'octubre del 2016.

Un cop oberta la sessió, sota la presidència dels M. I. Srs. Vicenç Mateu Zamora i Mònica Bonell Tuset, Síndic General i Subsíndica General, respectivament, s'ha procedit a comprovar la presència dels membres, que ha quedat registrada d'acord amb la relació següent:

M. I. Sr. Miquel Aleix Areny
M. I. Sr. Gerard Alís Eroles
M. I. Sr. Marc Ballestà Alias
M. I. Sr. Josep Anton Bardina Pau
M. I. Sr. Ladislau Baró Solà
M. I. Sra. Mònica Bonell Tuset
M. I. Sra. Sílvia Eloïsa Bonet Perot
M. I. Sr. Joan Carles Camp Areny
M. I. Sr. Ferran Costa Marimon
M. I. Sr. Carles Enseñat Reig
M. I. Sr. Antoni Fillet Adellach
M. I. Sr. Jordi Gallardo Fernández
M. I. Sra. Sofia Garrallà Tomàs

M. I. Sra. Rosa Gili Casals
M. I. Sr. Carles Jordana Madero
M. I. Sr. Pere López Agràs
M. I. Sr. Josep Majoral Obiols
M. I. Sra. Maria Martisella González
M. I. Sr. Vicenç Mateu Zamora
M. I. Sr. Antoni Missé Montserrat
M. I. Sra. Carine Montaner Raynaud
M. I. Sr. Carles Naudi d'Areny-Plandolit Balsells
M. I. Sr. Víctor Naudi Zamora
M. I. Sra. Judith Pallarés Cortés
M. I. Sra. Meritxell Palmitjavila Naudí
M. I. Sr. Josep Pintat Forné
M. I. Sra. Patrícia Riberaigua Marme
M. I. Sr. Justo Ruiz González

També hi és present el M. I. Sr. Antoni Martí Petit, Cap de Govern, acompanyat dels M. I. Srs. Jordi Cinca Mateos, Ministre de Finances; Gilbert Saboya Sunyé, Ministre d'Afers Exteriors; Xavier Espot Zamora, Ministre d'Afers Socials, Justícia i Interior; Jordi Torres Falcó, Ministre d'Ordenament Territorial; Sílvia Calvo Armengol, Ministra de Medi Ambient, Agricultura i Sostenibilitat; Èric Jover Comas, Ministre d'Educació i Ensenyament Superior; Olga Gelabert Fàbrega, Ministra de Cultura, Joventut i Esports, Carles Álvarez Marfany, ministre de Salut i Eva Descarrega García, ministra de Funció Pública i Reforma Administrativa.

Assisteix també a la sessió el Sr. Josep Hinojosa Besolí, secretari general del Consell General.

(El M. I. Sr. Joan Carles Camp, secretari de la Sindicatura, llegeix l'ordre del dia)

(Són les 16.03h)

El Sr. síndic general:

S'obre la sessió.

Bona tarda i bon any a tothom.

Voldria abans de tot, donar la benvinguda a la nova Sra. ministra, Eva Descarrega. Benvinguda, segur que farà molt bona feina.

Passem a l'anàlisi d'aquest punt únic.

M'estalvio de repetir l'anunciat.

El Marc pressupostari fou publicat en el Butlletí número 85/2016 de l'1 de desembre. S'han formulat dues esmenes a la totalitat presentades pel M. I. Sr. Josep Pintat Forné, president del Grup Parlamentari Liberal i pels M. I. Srs. Gerard Alís Eroles, Rosa Gili Casals i Pere López Agràs, consellers generals del Grup Parlamentari Mixt, les quals han estat publicades en el Butlletí número 92/2016 del 29 de desembre.

Per defensar l'esmena a la totalitat formulada pel Grup Parlamentari Liberal, intervindria el Sr. Josep Pintat Forné.

Teniu la paraula.

El Sr. Josep Pintat:

Gràcies Sr. síndic.

M. I. Sres. Conselleres i Srs. Consellers,

Avui, sotmeto a aquesta Cambra, en nom del Grup Parlamentari Liberal, l'esmena a la totalitat del Marc pressupostari de l'Administració general de l'Estat, per al temps corresponent al mandat 2016-2019, actualitzat en data 26 d'octubre del 2016 i publicat al Butlletí del Consell General el dia 1 de desembre del 2016.

El Marc pressupostari de l'Administració general de l'Estat pel temps corresponent al 2016-2019 fou aprovat pel Consell General el 4 de febrer del 2016, i publicat al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra, número 12, del 17 de febrer del 2016.

En l'esmena a la totalitat debatuda el passat 4 de febrer del 2016, pel que fa a l'aprovació del primer marc pressupostari, ja vàrem constatar que l'instrument, objecte de debat, no disposava del corresponent informe previ, del Tribunal de Comptes, sobre els objectius de sostenibilitat financera, d'estabilitat pressupostària i fiscal.

Objectius que, ni tant sols havien estat publicats, prèviament, per part del Tribunal de Comptes, amb

el ministre encarregat de les finances, tal i com estableix la Regla d'Or.

És més, en el marc de la resposta del Govern, a la pregunta formulada per mi mateix, relativa als objectius de sostenibilitat financera i d'estabilitat pressupostària i fiscal establerts en la Regla d'Or, el M. I. Sr. Cinca establí, al mes d'abril del 2016, i cito: "Lamento informar-lo que no estem en disposició de facilitar a data d'avui els objectius de sostenibilitat financera i d'estabilitat pressupostària i fiscal per a l'any 2016".

És a dir, reconeixia, doncs que s'havia aprovat un marc pressupostari que no s'adaptava, a la llei ja que no s'havien publicat els objectius, ni estava en disposició de fer-ho dos mesos més tard de la seva aprovació.

Avui, malgrat els objectius per a l'any 2017, estiguin degudament publicats, tornem a trobar a faltar, el preceptiu informe del Tribunal de Comptes, en relació als objectius de sostenibilitat financera, d'estabilitat pressupostària i fiscal previst a l'article 11.6 de la Llei 32/2014.

Només disposem d'un informe en relació al marc pressupostari, en general.

I el més greu, és que de conformitat amb l'establert en el mateix informe, emès pels serveis jurídics del Consell General, de data 26 de novembre del 2015, i torno a citar: "No semblaria doncs plausible admetre a tràmit parlamentari el marc pressupostari sense que vagi acompanyat de l'informe del Tribunal de Comptes sobre la seva adequació als objectius prèviament publicats, element aquest indispensable per un pronunciament del Consell General". Fi de la cita.

Tornem, doncs, a estar davant d'una irregularitat, no només per part de Govern, pel fet d'haver tramès a Sindicatura, una revisió del marc pressupostari, sense el corresponent informe que preveu l'article 11.6 de la Regla d'Or, sinó que, també, de Sindicatura per haver-lo admès a tràmit, malgrat les consideracions dels seus propis serveis jurídics.

Al mateix temps, ens xoca, que la documentació, admesa a tràmit i, publicada al Butlletí del Consell General, número 85/2016, no estigui ni tant sols signada pel mateix ministre de Finances. Suposem que es tracta d'un doble descuit: per part, del mateix ministre de Finances i de Sindicatura.

Per altra banda, tampoc es pot passar per alt, que el mateix M. I. Sr. Síndic ha hagut de demanar un informe, a dos experts juristes, de com s'ha de dur a terme tot el procés de revisió i tramitació del marc pressupostari.

Informe que, en les seves recomanacions, evidència que la confecció de tots els marcs pressupostaris, tant l'inicial com el revisat, no han seguit una cronologia correcta de fases. Hi ha mancances.

L'informe recomana i cito textualment: "que la llei de pressupost no es comenci a tramitar si es presenta o s'està tramitant una proposta de revisió del marc pressupostari, de manera que aquesta pugui adaptar-se o refusar-se de manera prèvia, aclarint així el contingut del marc al que s'ha de conformar el projecte de pressupost". I tanco la cita.

Però aquesta revisió no ha estat així.

En efecte, el Projecte de llei del pressupost general es publica al Butlletí del Consell General el dia 8 de novembre del 2016; la revisió del Marc pressupostari, avui objecte de debat, es publica el dia 1 de desembre del 2016. És a dir, primer, s'accepta a tràmit parlamentari el Projecte de llei del pressupost i després la revisió del Marc pressupostari.

Semblaria doncs, que ja es dona per fet que, el Marc pressupostari s'aprovarà i per tant, no caldrà cap adaptació del pressupost.

Tot l'anterior, per naturalesa o per manca de rigor o seguretat jurídica, qüestiona el Marc pressupostari revisat pel mandat 2016-2019.

El que volia ser un instrument objectiu, rigorós en la gestió de la sostenibilitat de finances públiques, es converteix en un mer full d'Excel, on es van canviant les dades fins que quadrin.

En definitiva, la coneguda Regla d'Or aflora i evidència el que el Grup Parlamentari Demòcrata, de l'anterior Legislatura, temia, i que el Grup Parlamentari Liberal comparteix, i aquesta evidència no és altra que, el Govern va per lliure, i no vol ser controlat, per més que s'esforci a dir el contrari. Sí Sr. cap de Govern.

Entrant al detall del Marc pressupostari revisat pel mandat 2016-2019, si alguna cosa se'n desprèn, es que les finances públiques estan fortament tocades.

Seguint les hipòtesis del Govern, els objectius de despesa màxima permesa, i despesa de funcionament no es compleixen l'any 2017, segons el propi informe del Tribunal de Comptes.

I a finals de l'any 2019, estarien tots els límits pràcticament esgotats.

L'endeutament de Govern es situaria en 1046 milions d'euros, 39% del PIB, quan el màxim permès és el 40%.

Pel que fa a la despesa màxima permesa, encara podríem consumir 57.000 euros. Dit d'una altra manera, la compra d'un radar més o menys, pel control de velocitat dels vehicles, ens deixaria fora

de joc. I el rati d'imposició directa es situaria al 36%, molt a prop del màxim permès.

Ara bé, cap problema. Sempre ens queda, la possibilitat de revisar el Marc pressupostari pel mandat 2016-2019, fins l'últim any de mandat. Això sí, únicament amb la finalitat de fer quadrar els números.

La revisió del Marc pressupostari és una exigència legal. La voluntat de la llei és la d'assolir un marc pressupostari objectiu, que faciliti les mesures escaients, per garantir la sostenibilitat de les finances públiques.

Actualment, l'economia es troba pràcticament estancada. Les perspectives del sector financer i tabaquer, pilars de l'economia, no són molt esperançadors.

Els resultats de l'obertura a la inversió estrangera, són molt poc brillants, tant a curt, com a mig termini, i amb totes les traves, i pals, a les rodes que hi fiquen, estan qüestionats inclús a llarg termini.

En quant a la política pressupostària, el dèficit continua sent la tònica.

Segons el Marc pressupostari, revisat pel mandat 2016-2019, es preveuen 100 milions d'euros de dèficit, tot i tenint més ingressos cada any, degut al desplegament del nou marc fiscal.

Si les perspectives dels sectors, tabaquer i financer es confirmen, l'espiral fiscal inflacionista ja està servida. I el procés de captació d'inversió estrangera acabarà anant en orris.

Srs. del Govern, els deures de contenció en la despesa no s'han fet.

L'àmbit de la sanitat, en és un exemple, tot i l'increment del 2% de les cotitzacions de la CASS, l'any anterior i del creixement dels assalariats, al llarg del 2016, ja s'ho han menjat, i continuem preveient més dèficits.

I de reforma sanitària, i del seu finançament, res de res.

Fins aquí, aquestes serien les observacions, al seu Marc pressupostari revisat pel mandat 2016-2019, amb les seves hipòtesis.

Ara bé, nosaltres entenem, que si el marc pressupostari ha de ser un instrument per garantir la sostenibilitat de les finances públiques, que menys, reflectir les coses tal i com han de ser; tenint així, una visió més clara de la situació.

Les lleis, senyors del Govern, s'han de complir i els seus compromisos s'han d'expressar en el Marc pressupostari revisat pel mandat 2016-2019, cosa que vostès no fan.

La Llei qualificada de transferències als comuns, de data del 4 de novembre del 1993, és plenament vigent avui i no ha canviat.

I els compromisos amb els comuns són ben clars, i aquests han d'estar reflectits al Marc pressupostari, revisat pel mandat 2016-2019. L'acord institucional no els eximeix d'establir-ho.

A més, han apartat del debat al Consell General.

Ja ens diran el que fan, quan ho creguin oportú. Però, de moment, reflecteixin l'obligació prevista a la Llei al Marc pressupostari revisat pel mandat 2016-2019.

I això, pel cap baix, impacta, el Marc pressupostari revisat pel mandat 2016-2019, en 27 milions d'euros.

Els nostres ciutadans han de conèixer la realitat. I més, quan ha transcorregut, quasi 6 anys, de mandat democràtic i no s'ha fet res.

Per altra banda, la Regla d'Or vol i exigeix que les societats públiques, les entitats i organismes de l'Estat, tinguin muscle financer i així ho contempla, en el seu article 12.5, i cito: "El deute dels organismes públics, les entitats públiques i parapúbliques que estan vinculades a l'Administració general, així com les societats públiques amb una participació de l'Administració general de l'Estat majoritària en el capital o suficient per tenir el control no podrà superar el 50% dels fons propis consolidats de cada entitat o grup d'entitat."

Aquest article és d'aplicació d'ençà l'entrada en vigor de la Regla d'Or, és a dir, el 24 de desembre del 2014.

Per tant, constatem, que un conjunt d'entitats, o organismes, vulneren aquesta exigència de limitació d'endeutament, en 209 milions d'euros, import obtingut dels seus estats financers pel 2017.

En concret,

- L'INAF, 170 milions d'euros.
- CTRASA, 31 milions d'euros.
- L'AREB, 3 milions d'euros.
- Andorra Turisme, 4 milions d'euros.
- La societat de drets d'autor, 198 mil euros.
- L'Institut d'Estudis Andorrans 59 mil euros i el Consell Regulador del Joc, 18 mil euros.

Referent a l'INAF, la principal, ja voldríem entendre que no se li apliqui aquest requisit, ja que per naturalesa és creditora. No obstant, la Regla d'Or, no ho contempla així.

Per tant, incloguin 209 milions d'euros al Marc pressupostari revisat, pel mandat 2016-2019.

No poden saltar-se la Llei. Després, ja ens diran que pensen fer. Però ara incloguin-ho.

Si amb les seves previsions, ja feia tot figa, afegint-hi 236 milions d'euros més, ja hem acabat les reflexions i ens topem amb la crua realitat.

Si no ho sabien, o no ho tenien previst és greu, i si ho saben, i no ho han quantificat, és gravíssim.

És per aquests motius que, el Grup Parlamentari Liberal sotmet, a aquest Ple, l'esmena a la totalitat al Marc pressupostari actualitzat pel períodes 2016-2019, amb retorn al Govern.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Serà ara el torn, per defensar l'esmena a la totalitat formulada pels tres consellers generals del Grup Parlamentari Mixt, del Sr. Pere López.

Teniu la paraula.

El Sr. Pere López:

Gràcies Sr. síndic.

Els consellers del PS hem presentat una esmena a la totalitat a la revisió del Marc pressupostari perquè com mirarem d'exposar en aquest debat, d'una banda, sembla que la seva presentació s'ha convertit pel Govern en un pur tràmit per part del Govern, que ni tant sols s'ha esforçat a fer el que la llei l'obliga i el marc pressupostari presentat acaba mancant de tota credibilitat. Després hi tornaré amb més detall i explicaré aquest punt.

I en segon lloc perquè evidència ben clarament el que, al nostre entendre, és el fracàs i la manca de rumb de la política pressupostària del Govern de DA.

Una gestió pressupostària que no fa altra cosa que acabar reflectint i recollint totes les inaccions, totes les promeses incomplertes i tots els fracassos de la gestió de dues legislatures de majoria absoluta.

Així doncs, el marc pressupostari presentat no fa més que evidenciar els fracassos del Govern DA i com aquests s'han acabat traslladant al pressupost i a les finances públiques. I en concret permet veure com els objectius legals fixats per la Regla d'Or no es compliran a final de mandat.

Que l'herència de dues majories absolutes de DA serà un límit de despesa màxim molt clarament sobreexcedit. Un límit de capacitat d'endeutament també excedit. Una manca de planificació en relació a com compensar la davallada d'ingressos provinents d'Andorra Telecom i una manca d'explicació de com

es pensen aconseguir les reduccions de despeses gairebé miraculoses l'any 2019 per tal de fer quadrar sobre el paper els objectius legalment fixats.

Ens sembla realment molt greu que aquesta revisió del marc pressupostari que avui debatem s'hagi convertit per al Govern de DA en un pur exercici de filibusterisme.

Que la presentació del marc pressupostari consisteixi essencialment a fer encaixar de manera forçada, artificial i gens creïble les xifres l'any 2019. I que només es pretengui camuflar, si se'm permet dir de manera força matussera, el fracàs de la seva política pressupostària i el fracàs dels seus incompliments.

Si em permeten començaré per aquest punt per explicar el motiu de les nostres afirmacions en relació a aquesta matèria i per què entenem que el marc pressupostari presentat no té ni la més mínima veracitat i credibilitat.

En primer lloc, en quant als beneficis d'Andorra Telecom i al descens d'aquests beneficis. Això és si més no el que preveu la parapública i en quina mesura aquesta davallada de beneficis es trasllada al marc pressupostari. Donaré unes dades: Andorra Telecom preveu una davallada dels beneficis de més de 14 milions per al 2017 i preveu que aquesta davallada serà més gran encara en exercicis a venir. Doncs la partida pressupostària, el capítol del marc pressupostari només ha estat ajustat en 9 milions d'euros.

Segon exemple: la partida de transferències que baixa, com deia al principi miraculosament l'any 2019 per tal de fer quadrar de manera artificial doncs amb els objectius del marc pressupostari.

Ens han d'explicar com es produeix aquesta davallada d'aquest capítol, més quan en aquest apartat es contemplen entre altres, d'una banda, el dèficit sanitari que no ha parat de créixer i créixer al llarg de la seva gestió, del desgavell de la seva gestió amb política sanitària. Em referia abans que els fracassos polítics acaben també tenint un trasllat als números.

Segon dels apartats que estan contemplats en aquest apartat de transferències corrents, les transferències als comuns. Unes transferències als comuns que veiem que no estan calculades en base al que estableix la llei, sinó que estan calculades en base a aquest malauradament famós diria jo, acord institucional. I com que el no en la congelació de les transferències és cada vegada més a prop i, en tot cas, l'import que s'ha previst no és que el que es deriva de la previsió legal sembla increïble que hagin previst aquesta partida en relació al capítol IV i aquesta contenció en els anys a venir sense tenir en compte l'increment del dèficit sanitari i sense tenir

en compte les transferències que finalment s'hauran d'acabar pagant als comuns.

Tercer punt: les previsions de creixement. Unes previsions de creixement clarament inflades, unes previsions de creixement econòmic calculades com ja ens va explicar el ministre l'any passat en relació a una certa correlació al que es veu que ha de ser el creixement dels països veïns; podem entendre que aquest creixement dels països veïns pugui tenir un cert traçat cap el sector turístic, cap a l'arribada de visitants però em sembla increïble extrapolar aquest creixement al conjunt de l'activitat econòmica del país, més quan hem de tenir en compte les dificultats que es preveuen pel sector financer en els anys a venir vistes les modificacions legislatives que tots plegats hem hagut de donar suport darrerament, i altres sectors tradicionals que també es troben en dificultats.

Per tant, de cap manera podem considerar com a creïble una previsió de creixement que trasllada la certa recuperació econòmica dels països veïns al conjunt de la nostra economia.

Podríem fer també referència a una previsió d'interessos feta sota la hipòtesis d'uns tipus d'interessos baixos, o tan baixos com són actualment, en tot cas, un càlcul una mica més prudent també hauria estat una possibilitat però, en tot cas, aquest seria un tema menor en relació als que he comentat anteriorment.

També hi ha unes davallades als capítols II justament també a l'any 2009, el capítol de "Despeses de funcionament" que no semblen fets amb cap altra finalitat que la de fer quadrar que de cap manera no quadra. O també unes previsions d'ingressos potser massa optimistes, si més no, a la vista d'algunes darreres dades com les que hem vist com per exemple amb la recaptació de l'IGI.

Doncs bé, tot i amb aquestes hipòtesis de treball gens realistes amb les que han elaborat aquest Marc pressupostari, recordem: uns ingressos d'Andorra Telecom que baixen menys del que baixen els beneficis de la parapública; unes transferències als comuns que aquesta partida pot suposar una diferència, la d'Andorra Telecom, d'aproximadament uns 5 milions d'euros cada any; unes transferències als comuns basades en l'Acord institucional i no en allò que estableix la llei -i aquí la diferència... no tenim les dades reals però pot estar al voltant dels 10 o 11 milions d'euros cada un dels exercicis-; una reforma sanitària que ha pres de forma miraculosa efecte dins del full de càlcul però, en tot cas, sense cap mesura a què a hores d'ara encara hagi arribat; i amb unes previsions de creixement basades amb les dels països veïns, tot

plegat una diferència de milions i milions d'euros en relació a la realitat, doncs tot això es suposa que quadra exactament, busco la xifra, amb 57.559 euros de marge, no sé Sr. Pintat què és el que val un aparell d'aquells que vostè ha mencionat... un radar, però en tot cas no crec que doni per massa cosa més.

Una capacitat d'endeutament que només no sobrepassa amb un 0,6% del PIB i, en tot cas, queda ben evidenciat que com a conseqüència de la seva gestió pressupostària i com a conseqüència dels seus fracassos en política general amb les reformes no tirades endavant, entre elles particularment la sanitària i la de competències, doncs el límit de despesa es superarà, i molt, al final de la seva legislatura i també ho farà la capacitat d'endeutament.

I vostè Sr. ministre ho sap perfectament però, no ha fet la feina... No ha fet les previsions que la Llei li obliga a fer, s'ha limitat a fer quadrar les xifres de manera artificial i ens presenta un document que lamento dir-li ni tant sols ens podem prendre de manera seriosa. Ja que totes les hipòtesis de treball que vostès han presentat en partides que diferencien de les segures de les reals en milions i milions d'euros, com deia abans, es suposa que tot plegat quadra per poc més de 50.000 euros.

Sembla que s'ha limitat únicament a complir amb l'expedient, amb l'obligació legal de presentar aquest Marc pressupostari i ha degradat un document que en principi pels demòcrates havia de ser important, aquesta és una de les lleis de les quals vostès es senten particularment orgullosos quant a les previsions pressupostàries i el fet de fer, d'establir o de presentar una previsió pressupostària a llarg termini.

També cal dir en el seu detriment que per a vostè és una llei que mai no li va fer el pes per molt, és més aviat una llei que no li agrada. A més, ara es veu que aquesta Llei acabarà asfixiant la seva gestió pressupostària i no pas per culpa seva perquè finalment tampoc és culpa seva que la reforma sanitària i la reforma de les transferències i les competències doncs, no s'estigui tirant endavant, en tot cas segurament la responsabilitat rau més aviat en la persona que està assentada al seu costat.

El document presentat doncs, com hem mirat d'exposar, cap altre tractament que el seu retorn al Govern; l'exigència al Govern de què faci, si us plau, els deures i de què presenti un document amb unes xifres realistes, amb unes hipòtesis que s'adeqüin a la realitat i, en tot cas, a les previsions amb les lleis avui en dia vigents.

Una altra cosa, al nostre entendre no és cap altra cosa que una presa de pèl, un pur exercici de

filibusterisme, una puntada de peu endavant més en la seva gestió i un exemple propi de què és la política de DA: "*Qui dia passa, any empeny; deixar la feina per més endavant per qui pugui venir o per un futur*"... una manera de fer que els ha caracteritzat però que a hores d'ara se'ls està començant a girar ja en contra en diferents aspectes com per exemple a hores d'ara amb els límits establerts amb la Regla d'Or.

Per tant Sr. ministre, ajusti el dèficit sanitari a l'import real; ajusti les transferències als comuns a l'import que legalment correspon, si més no, al que avui en dia és vigent legalment; ajusti els dividendes d'STA al que acabarà sent la realitat i a les previsions que fa la parapública segons la seva pròpia memòria de davallada de beneficis; faci unes estimacions de creixement més ajustades a la realitat i presenti un nou document que sigui creïble i sobre el qual realment ho puguem debatre.

I finalment, en aquest primer torn d'intervenció -i encara tinc alguns minuts- voldria fer una reflexió sobre el que ha estat el recurs fàcil als ingressos provinents d'Andorra Telecom i de FEDA. Un recurs fàcil que aquest Govern ha emprat de manera abusiva i excessiva amb la seva única finalitat de presentar-se amb millors resultats pressupostaris que els de governs anteriors en base a aquest conjunt de reserves d'Andorra Telecom. Un conjunt de reserves que a més no justifica vist els reptes que cada una de les parapúbliques té al davant. Mentre Andorra Telecom ha de fer front a la disminució d'ingressos provinents del *Roaming*, mentre les queixes sobre la qualitat del servei cada dia són més nombroses, doncs aquest any el Govern preveu recaptar prop de 35 milions d'euros provinents d'Andorra Telecom perquè han convertit Andorra Telecom en això bàsicament: en una màquina de recaptació per comptes de l'Estat.

I amb tot això han aconseguit mig tancar el fracàs de la seva gestió pressupostària i mirar de presentar uns comptes suposadament millors que els d'altres governs en base a uns recursos que segurament ara ja no es podran mantenir.

I, arribat aquest punt, la pregunta és: i ara què? I en el Marc pressupostari pensàvem trobar quina manera preveu el Govern suplir aquests recursos que ha consumit d'Andorra Telecom però no hem trobat això, hem trobat que la xifra d'ingressos es preveu mantenir de manera artificial i que no hi ha cap Pla B al respecte.

Donaré una última dada per acabar. Andorra Telecom tenia l'any 2010 140 milions d'euros de tresoreria... 140 milions d'euros i a finals de l'any 2017, segons el seu pressupost, es preveu que tindrà uns 60, és a dir, vostès han consumit 80 milions

d'euros de les reserves d'Andorra Telecom que nosaltres pensàvem que eren de tots els andorrans. Un cop pagat *The Cloud* i un cop vostè hagi intentat quadrar aquests pressupostos que li falten fins el final de la legislatura, Andorra Telecom ja no disposarà de tresoreria per anar pagant cada any 35 milions d'euros al pressupost de l'Estat, i quin és el seu Pla B Sr. ministre, Sr. Jordi Cinca, en referència a aquesta situació? Perquè en el Marc pressupostari que ens han presentat, com en altres qüestions, no hi hem trobat resposta.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

És ara el torn, també pel Grup Mixt, dels consellers d'SDP. Sr. Víctor Naudi teniu la paraula.

El Sr. Víctor Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

Bé doncs, escoltades les intervencions dels portaveus parlamentaris que m'han precedit doncs, no puc més que compartir bona part de les argumentacions d'aquestes dues esmenes a la totalitat. Tot i així aportaré unes argumentacions més que són les següents.

Aquest és el segon any d'aplicació de la Llei de sostenibilitat de les finances públiques i d'estabilitat pressupostària i fiscal, i la primera actualització del Marc pressupostari de l'Administració general de l'Estat corresponent al mandat 2016-2019.

A la intervenció que vaig fer ara farà un any, davant l'esmena a la totalitat del Marc pressupostari per a l'exercici 2016-2019, posava de manifest la poca efectivitat de la Llei.

Ara ens trobem de nou amb la continuació del mateix debat ja que la Llei obliga el Govern a fer-ne la corresponent actualització i sotmetre-la per a aprovació al Consell General.

Fa un any posava en dubte l'eficàcia de la Llei de sostenibilitat de les finances públiques. Avui els fets avalen la ineffectivitat de la Llei -i deixo per més endavant la interpretació que se'n fa de l'aprovació anyal i també el que suposaria el moment idoni en el qual s'hauria d'aprovar el Marc pressupostari.

Tal com queda precisat en la introducció del document del Marc pressupostari actualitzat en data del 26 d'octubre del 2016, es tracta d'un document dinàmic que necessita ser actualitzat a mesura que es disposen de dades més recents de les bases de càlcul i més particularment del producte interior brut.

Tanmateix i tal com marca la Llei, el Marc pressupostari s'estableix per a una durada d'un mandat legislatiu i durant els quatre anys la pròpia dinàmica permet de fer-ne les correccions necessàries i escaients per tal de complir amb els compromisos i els objectius a l'acabament del primer mandat d'aplicació de la Llei, tal com es diu en la disposició transitòria.

Però vostès, senyors de la majoria, creuen que seran capaços de complir amb els compromisos? Jo ho dubto, i ho dubto perquè veiem que en el primer any d'aplicació de la Llei de sostenibilitat de les finances públiques, ja apareixen desviacions importants.

Així doncs, vàreu presentar per al primer exercici, el del 2016, un import estimat d'1.413.413.052 euros pel que fa a l'endeutament de l'Administració general de l'Estat i dels comuns, i enguany una vegada actualitzat aquest valor amb dades reals, la xifra ascendeix a 1.435.039.721 euros, és a dir uns 21.626.669 euros d'augment.

I pel que fa al límit del deute de l'Administració general vàreu presentar pel 2016, un import estimat de 1.027.936.765 euros, i enguany una vegada actualitzat aquest valor amb dades reals, la xifra s'enfila a 1.043.665.252 euros, és dir uns 15.728.487 euros d'augment.

Molt probablement el ministre en la seva rèplica justificarà que aquestes xifres no deixen de ser unes previsions d'uns topalls màxims que probablement no s'assoliran i que sempre queda l'execució pressupostària per poder actuar. Però llavors, per què serveix la Llei de sostenibilitat de les finances?

I no és tot. En l'informe establert pel Tribunal de Comptes pel que fa al Marc pressupostari revisat -i així ens ho afirmaven a la compareixença els seus membres davant la Comissió de Finances la passada tardor- es desprenen dos incompliments. L'objectiu de despesa permesa es situa en 440.729.883 euros i no compleix l'objectiu que hauria de situar-se per sota dels 435.998.676 euros, segons el càlcul resultant de l'article 15 de la Llei.

Tampoc es compleix l'objectiu de la despesa corrent o de funcionament, segons el càlcul resultant de l'article 16 de la pròpia Llei.

Dos incompliments sobre un total de quatre, malgrat es justifica que la disposició transitòria tercera de la Llei posposi la valoració al final dels quatre anys. Dit d'una altra manera, caldrà complir la Llei quan s'acabi el mandat.

I què passa si s'escurça la legislatura? No passa res. S'ho trobarà un nou govern. La Llei, una vegada més, segons el criteri des DA és per als altres.

Com diu el ministre, el Marc pressupostari que emana de la Llei de sostenibilitat de les finances públiques i d'estabilitat pressupostària i fiscal, no deixa de ser un document dinàmic. En tot cas diria jo, que més que dinàmic és altament flexible i que s'adapta a la voluntat de qui mana amb l'única virtut, això sí, que acaba justificant i beneint els reiterats incompliments de les promeses fetes pel Sr. Antoni Martí en els successius debats d'orientació política de la passada legislatura, en els quals es comprometia una vegada rere l'altra a assolir uns pressupostos generals de l'Estat equilibrats i sobretot a aturar el ritme creixent de l'endeutament de l'Estat.

Doncs bé malgrat la Llei, la vostra Llei de sostenibilitat de les finances, de la qual no us cansàveu de repetir constantment que era una garantia per a disposar d'unes finances sanejades, constatem que el Govern continua engreixant la fugida endavant.

Si no respecteu la Llei, qui es creu que sereu capaços de sanejar el deute públic? Perquè la Llei per si sola no pot resoldre o almenys corregir dos elements essencials a considerar i que són, d'una banda, disposar d'una clara voluntat política de cap on es vol anar i per altra banda no pot resoldre els imponderables dels diferents cicles econòmics.

Així veiem que les despeses financeres es mantenen en un tipus baix i fins i tot han disminuït, però no sempre serà així i a mitjà termini caldrà preveure una pujada dels mateixos, també ho deia el ministre en la memòria del pressupost del 2016.

Constatem que el dèficit sanitari continua en creixement exponencial que sembla no tenir fi sota el mandat del Sr. Antoni Martí

Constatem un fort augment en les noves contractacions que acabarà generant una despesa de personal incontrolada malgrat la partida pressupostària indiqui el contrari.

I per altra banda s'anuncia una incipient represa econòmica que malauradament dista molt de fer-se realitat malgrat els cants de sirena del Govern. Tant és així que fins i tot la partida prevista per ingressos de l'IGI disminueix enguany de l'1,22 %.

La partida d'ingressos, això sí, per l'IRPF creix un 31,99% però al ser el primer any d'aplicació efectiva, el seu comportament en el futur dependrà molt de si realment hi ha creixement econòmic.

Quant als ingressos provinents del tabac es pressuposta un increment del 4,03%, però cal pensar que per al futur aniran a la baixa només sigui per un consum cada dia més limitat i deixant de banda l'hipotètic Acord d'associació. Aquests són uns dels

factors que incidiran directament sobre el comportament de l'economia i tots els ajustaments que es puguin fer en els anys restants de mandat sobre el Marc pressupostari únicament serviran per constatar unes dades a cop passat sense evitar les conseqüències negatives sobre els resultats.

En definitiva, estem davant un Marc pressupostari que s'ajusta a conveniència del Govern quan no agrada i que únicament serveix per generar limitacions que a la llarga poden generar un ofegament de l'economia i un fre a la represa econòmica dels propers anys.

No fem confiança a aquest Govern i per tant votarem favorablement l'esmena a la totalitat presentada.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

És el torn ara del Grup Parlamentari Demòcrata. Té la paraula el conseller, Sr. Carles Enseñat.

El Sr. Carles Enseñat:

Gràcies Sr. síndic.

Avui, per segon any, ens trobem en aquesta Cambra afrontant el debat sobre el Marc pressupostari de l'Administració general de l'Estat actualitzat amb data del 26 d'octubre del 2016. Una eina bàsica per la racionalització de la gestió pressupostària que ha de permetre la sostenibilitat de les finances públiques del nostre país tot assegurant el benestar de les generacions futures.

Sí senyors, es tracta d'un marc que ja va ser aprovat en la sessió del passat 4 de febrer del 2016 i que cobreix tot el període del mandat 2016-2019, però que tal i com marca la Llei en el seu article 11 s'ha de revisar anualment i per això avui ens trobem aquí.

Cal dir que si bé l'esperit al redactar la Llei era la d'una actualització anual per part de l'Executiu, sense necessitat d'una reaprovació del Legislatiu la interpretació que se n'ha fet enguany ha estat la de ser votada pel Consell.

Entenem que quan l'article en qüestió diu que s'ha de publicar l'actualització no és amb la voluntat de fer un segon debat sobre el pressupost anual, o tercer si sumem el debat de les esmenes a la totalitat, sinó que la finalitat era la de revisar el Marc pressupostari doncs, és un instrument dinàmic que, any rere any, s'ha d'ajustar als indicadors macroeconòmics del país tot i obligant-nos a reflexionar sobre on anem? cap on volem anar? i quines són les mesures estructurals que hem d'emprendre?

El Marc pressupostari, probablement continuarà sent l'objecte de debat, reflexions que aniran sorgint en l'aplicació de la llei, i que de ben segur farà necessària alguna o altra modificació puntual per aclarir i afinar la llei.

Ara bé, el que és innegable, és que mai havíem tingut una eina que ens obligués a realitzar un anàlisi tan exhaustiu i prospectiu de les nostres finances públiques.

Si ens submergim en el primer pilar del Marc pressupostari relatiu als objectius de sostenibilitat financera, estabilitat pressupostària i fiscal, el primer llindar amb el que ens trobem és l'endeutament. L'actualització del Marc pressupostari fa que s'ajustin les projeccions realitzades sobre el deute de l'Administració general de l'Estat, ja que es pren com a referència la dada oficial del PIB nominal de l'exercici 2015, de 2.535 milions d'euros, en lloc del PIB del 2014, i s'actualitza amb una taxa de referència estimada de creixement del PIB de l'1,60 al 2016, de l'1,30% al 2017, 1,10 al 2018 i de l'1,50 al 2019.

D'acord amb aquestes estimacions, a finals de l'any 2017, l'Administració de l'Estat tindrà un deute formalitzat de 970 milions d'euros, i encara es trobaran 74 milions d'euros per sota per arribar al deute màxim del 40% del PIB.

Deixo una nota aquí sobre els 970 milions d'euros de deute que aclariré una mica més endavant si així m'ho permeten.

Com deia, aquestes estimacions del PIB es realitzen en base a l'Euribor del Banc Central Europeu, l'evolució del PIB de la zona euro i l'evolució del preu del petroli segons les previsions del Fons Monetari Internacional, de la Comissió Europea i de l'Organització per a la Cooperació i el Desenvolupament.

Com bé recordaran, aquestes estimacions de creixement del PIB són força més prudentes que les estimacions al marc pressupostari inicial on es preveia un creixement del PIB del 2% per l'exercici del 2018 i 2019. Tal com reconeixia un company de l'oposició en la sessió del Consell que va tenir lloc el febrer passat, en la que es votava per primera vegada el Marc pressupostari, la seva elaboració és de gran complexitat, ja que si l'elaboració d'un pressupost anual ho és, la complexitat encara és major quan s'ha de realitzar una projecció a 4 anys. Per tant, estarem tots d'acord que l'actualització del Marc pressupostari no significa que l'executiu no és capaç de complir en quelcom que ell mateix ha preparat, sinó que lògicament el que està fent, és utilitzar les dades macroeconòmiques més actualitzades per

poder ajustar les projeccions futures i conèixer cap a on anem, també cap on som.

Si fa uns anys haguéssim disposat d'una eixa com aquesta, probablement l'endeutament de l'Estat no s'hagués disparat com va fer durant els anys 2005-2011, passant de 279 milions d'euros al 2005, 622 milions d'euros l'any 2009, 768 milions d'euros l'any 2011. Un creixement del 175% en termes relatius, quasi 500 milions d'euros més de deute. 500 milions d'euros més d'endeutament i alguna factura per pagar, concretament, factures per pagar per valor de 115 milions d'euros. 115 milions d'euros que van anar a pagar el túnel dels Dos Valires i una part de la variant de Sant Julià, i que han de ser sumats a aquest deute que ja arrastràvem.

En relació a aquest punt, deixeu-me arreplegar aquella nota que abans comentava que aclariria més tard quan parlàvem d'un deute pressupostat de 970 milions d'euros per l'any 2017. Aquí cal fer alguna i important puntualització. En primer lloc recordar que el deute pressupostat per a l'any 2016 va ser de 945 milions d'euros. Sortosament, l'estimació de liquidació no supera els 920 milions d'euros, concretament 919, 26 milions per sota del pressupostat.

En segon lloc, la xifra de la qual es parteix per calcular l'endeutament per l'any 2017 i a falta de la liquidació del 2016 que encara no s'ha fet pública, va ser la de 945 milions d'euros i no la de 919 com es pressuposa es liquidarà.

En tercer lloc, cal restar també 17 milions d'euros que l'AREB deu al Govern i que com ha estipulat, 3,5 milions seran pagats aquest any i la resta durant exercicis posteriors a l'actual. Caldrà restar també, l'estalvi que generi la gestió del Govern d'Andorra que, cal recordar, durant el 2016 va suposar uns 14 milions d'euros respecte al pressupostat.

Per tant, i per tancar aquest capítol relatiu al límit d'endeutament, hem de suposar que el límit real d'endeutament un cop liquidat l'any 2017, no serà ni de bon tros de 970 milions, sinó que es mourà entorn dels 920 milions d'euros, 50 milions per sota de la xifra publicada.

El següent llindar a actualitzar és el de la despesa màxima permesa, que d'acord amb la fórmula de càlcul que marca la pròpia llei, per l'exercici 2017 no hauria de superar els 436 milions d'euros, sense incloure la variació d'actius i passius financers.

D'acord amb el Projecte de pressupost per l'exercici 2017, la despesa pressupostada es troba en 441 milions d'euros, 5 milions d'euros per sobre del límit. Tot i així, el Marc pressupostari de l'Administració general de l'Estat compleix el límit de la despesa

màxim, atès que al final del mandat. l'any 2019, la despesa se situa per sota del límit màxim establert.

Un altre límit recollit en aquest primer pilar és la regla de la despesa corrent o de funcionament que estableix que la variació de la suma de despesa de personal de béns corrents i serveis, així com les transferències corrents, no podran superar la taxa de referència del creixement del producte interior brut anual.

Tal com ja s'ha dit, la taxa de referència estimada del creixement del PIB per l'exercici 2017 es fixa en 1,30% mentre que la variació de la despesa corrent és del 3,95%, tot i trobar-se sobre el límit establert per als exercicis posteriors al 2019 i tal com marca la llei, aquest límit està previst complir-lo al finals del mandat.

Cal recordar que quan es va redactar i aprovar la llei de la Regla d'Or la passada legislatura, es va fer pensant en dos fases ben marcades, d'una banda, un període d'adaptació de 4 anys, on el Govern i els comuns poguessin fer les reformes escaients per tal d'homologar-se al que dicta la llei. D'altra banda, un segon període que començarà a partir de la legislatura següent on el Govern i els comuns se sotmeten plenament a l'establert a la llei de la Regla d'Or.

Així ens trobem en aquests moments en aquesta primera fase, la de reforma i adequació, per aconseguir unes finances sanes i fortes que han de permetre a Andorra afrontar els reptes de futur sense caure en errors passats. L'incompliment d'aquests primers anys, per tant, no solament era sabut per part del legislador quan va redactar la llei, sinó que buscava evitar l'efecte de retallada o de reforma massa dràstica.

Resumint, la llei serà plenament vigent a partir de la pròxima legislatura, i tal com dèiem l'any passat, ens hem de fixar en si el Govern compleix o no l'any 2019 o estaríem fer dir a la llei el que no diu. Això no vol dir que no encoratgem el Govern a fer les reformes necessàries dins l'ordre d'urgència i necessitat escaients, i dins dels tempos del sentit comú, però fer les reformes: la reforma de la funció pública, la de les transferències i competències comunals, la reforma del sistema sanitari i de la seguretat social, totes elles així complexes com vitalment necessàries.

El penúltim punt a actualitzar és el compte de compensació. Enguany i seguint les indicacions del Tribunal de Comptes, s'ha procedit a dotar 453.000 euros als comptes de compensació corresponent al 0,10% del total de la despesa pressupostària, tenint en compte la variació d'actius i passius financers, i restant l'amortització del deute públic. Aquests

recursos, sumats al 423.000 euros de l'any passat, han de servir per sufragar possibles pressupostos extraordinaris que requereixin d'una actuació pública urgent i extraordinària que no es pugui assumir amb les partides pressupostàries vigents.

Desitgem que no s'hagi mai de recórrer a la utilització d'un compte d'aquestes característiques. Ara bé, un cop més, amb la dotació d'aquests recursos, el que estem fent és preveure i avançar-nos als nostres temps.

L'últim dels objectius de sostenibilitat financera i de d'estabilitat pressupostària i fiscal, és el consistent en la limitació del pes de la imposició directa sobre el total d'impostos directes i indirectes a l'Administració general, el que col·loquialment tots coneixem com a pressió fiscal. La Llei marca un límit del 40%, mentre que els càlculs que recull el Marc pressupostari determinen que la pressió fiscal no s'augmentarà durant tots els anys que queden de mandat demòcrata, fent que la pressió fiscal quedi durant tots els exercicis a venir per sota del màxim establert.

L'actualització del present Marc pressupostari també recull el segon pilar que marca la Llei relatiu a l'actualització de les projeccions de les principals partides d'ingressos i despeses, de manera que el pressupost per a l'exercici 2019 compleixi amb tots els límits marcats per la Llei.

Partint d'una previsió d'ingressos a data 30 de setembre del 2016, s'ha considerat que tots els capítols d'ingressos per impostos directes, impostos indirectes, taxes altes ingressos, creixeran d'acord amb la taxa de referència prevista del creixement del PIB nominal. Addicionalment s'han fet ajustos als ingressos per taxes ja que el Projecte de llei del pressupost del 2017 preveu l'actualització del tipus de gravamen per diverses taxes, algunes de les quals no s'han posat al dia des de l'any 2018, perdó 2008, tot i que l'IPC ha agregat pel període del 2008-2015 ha estat del 6,15%.

D'altres s'han actualitzat d'acord amb el cost de la tramitació del servei administratiu prestat, una tasca, creiem nosaltres de responsabilitat política.

Un dels altres ajustos realitzats ha estat l'augment del capítol II com a conseqüència de l'increment del tipus de gravamen de la taxa de consum durant el primer trimestre d'enguany.

I per últim, sí senyors, s'han projectat els ingressos tenint en compte la distribució del 100% dels resultats d'Andorra Telecom. Com ja ha explicat el ministre Cinca en nombroses ocasions, es tracta d'una societat amb les reserves més altes de la seva història. Creiem, doncs, que no s'està fent i cito textualment, equilibris per quadrar els comptes

públics. El que s'està fent és una utilització racional dels recursos públics. Si via dividend podem disposar d'aquests recursos, quin sentit té buscar-los fora? Tindria sentit haver d'endeutar encara més l'Estat, i per tant, haver de fer front a més despeses financeres, tot incrementant encara més el dèficit quan Andorra Telecom disposa, segons els seus propis tècnics, de recursos suficients per fer front als seus reptes?

I sí, aquests dividends que cobra l'Estat sí que tenen una destinació a objectes socials o estratègiques per al país. Avui no és motiu de debat, però deixeu-me precisar que el Projecte de Llei del pressupost del 2017 ha incrementat de forma notable la despesa social, concretament, l'increment de la dotació pressupostària pel Departament d'Afers Socials, ha passat dels 19,7 milions d'euros de l'any passat a gairebé 22 milions l'any 2017. Aquestes despeses es sufraguen via ingressos de l'Estat, ja siguin provinents de la recaptació d'impostos directes, indirectes, taxes, o bé ingressos patrimonials com són els dividends.

Cal observar que segons el pressupost d'aquest 2017, els dividends d'Andorra Telecom seran de 28,2 milions d'euros. Sumem-hi els dividends de FEDA pel mateix any, 3,5 milions d'euros. Un total de 31,7 milions entre les dues parapúbliques. Sumem ara la transferència de la CASS pressupostada per aquest 2017, 47.527.000 euros mes 12.994.000 euros pel SAAS. Un total de més de 60 milions d'euros.

No cal fer sumes ni restes, amb tots els dividends d'Andorra Telecom i FEDA junts es paguen poc més de la meitat de les necessitats de la CASS i el SAAS.

Urgim, doncs, el Govern, especialment els ministeris encarregats de la CASS i el SAAS, a procedir el més ràpidament possible a la reforma del sistema. Pensem i així ho volem fer constar, que sense aquesta reforma podríem fer front a un problema financer exponencial que faria posar en greu risc les finances de l'Estat alhora que la continuïtat del sistema de salut tal com el volem i coneixem avui.

Avançant, si passem a les projeccions de les principals partides de despesa, a partir de l'exercici del 2018 s'estima un creixement de l'1% de la partida de personal i una davallada del capítol de consum de béns i serveis i transferències corrents pel mateix percentatge. Amb aquesta projecció també s'estima un nivell d'inversions pels anys que queden de mandat corresponents al 2,31% del PIB pel que fa a l'any 2017, 2,15 pel 2018 i 2,195% el 2019.

Per últim i a l'espera que s'aclareixi el nou marc de transferències i competències comunals, s'ha pressupostat la mateixa quantia de transferències de capital i de funcionament pels propers exercicis de

mandat, 54,6 milions d'euros. Es tracta de l'import més elevat que s'ha transferit mai als comuns. Com bé recordaran abans de la crisi, concretament, l'any 2008, l'import de les transferències va ser de 52,71 milions d'euros, 2 milions menys que avui en dia, i es va anar disminuint progressivament fins l'any 2012 que es va situar en 47,47 milions d'euros, 7 menys que ara.

Creiem que el desplegament impositiu que s'ha realitzat al nostre país amb figures impositives com són l'impost sobre societats, l'impost sobre la renda dels no residents, o l'impost sobre la renda de les persones físiques, així com la millora del context econòmic han contribuït a incrementar la recaptació del Govern i, consegüentment, han permès incrementar la transferència als comuns.

Considerem que pressupostar una transferència de 54,6 milions d'euros pels anys a venir, es tracta d'una mesura que respecta la lleialtat de les nostres institucions, doncs, són els propis comuns els qui van aprovar una acord institucional amb el Govern on s'acordava la congelació de les transferències, i ells mateixos ho han traslladat als seus pressupostos pel 2017, que ja han estat votats i aprovats per 6 comuns i el setè que el té en tràmit d'aprovació.

Uns pressupostos comunals ajustats, coherents i que compleixen amb els objectius de sostenibilitat financera i d'estabilitat pressupostària i fiscal del Tribunal de Comptes. Uns pressupostos que recullen un decrement de l'endeutament global, que ha passat de 254 milions d'euros l'any 2010, a 163 milions d'euros el 2015, i que nosaltres aplaudim.

Des del Grup Parlamentari Demòcrata volem deixar palès el nostre ple suport al nivell actual de transferències comunals. Seria políticament irresponsable i fent un símil esportiu, canviar les regles del joc enmig del partit, ja no sols perquè comuns i Govern treballen actualment en la nova llei de transferències i competències, sinó també perquè aquest nou marc competencial ja ha començat a ser traspassat. Recordem per posar un exemple, la Llei de serveis socials i sociosanitaris aprovada la legislatura passada i que avui en dia està sent desplegada. Fruit d'aquesta, competències que abans ostentaven els comuns, ara passaran a ser realitzades i pagades pel Govern. No seria lògic, doncs, que quan el Govern està absorbint certes competències i enmig d'una negociació, on totes dues bandes reconeixen que la llei que encara avui regeix ha quedat totalment obsoleta i desfasada, tornéssim al moment menys 1, on Govern hauria d'injectar encara més diners i alhora assumir encara més competències. L'Estat som tots, el paguem entre tots i el gaudim tots i si falten diners els posem entre tots. Com deia, canviar les regles del joc a mitja

partida pot semblar electoralment productiu o desgastant pel Govern de torn, però n'és sols semblança. La realitat sol ser seca. Donem 10 milions d'euros més a les administracions que ja tenen superàvit i només ens trobarem amb què el pagador li mancarà la mateixa suma. En resum, és una decisió absurda.

Per tot l'exposat, el Grup Parlamentari Demòcrata no donarà suport a l'esmena a la totalitat presentada pel M. I. Sr. Josep Pintat, president del Grup Parlamentari Liberal i pels M. I. Srs. Gerard Alís, Rosa Gili i Pere López, consellers generals del Grup Parlamentari Mixt, i per consegüent, es manifesta a favor del Marc pressupostari actualitzat pels exercicis 2016-2019 presentat pel Govern.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Govern té la paraula el ministre, Sr. Jordi Cinca.

El Sr. Jordi Cinca:

Gràcies Sr. síndic.

Sres. i Srs. consellers afrontem un debat certament estrany. La discussió sobre el Marc pressupostari pel període 2016-2019 ja la vam tenir el 4 de febrer de l'any passat, i fruit de la mateixa aquest ja va estar aprovat per la majoria.

En tot cas, toca avui tornar a debatre'l a partir del marc pressupostari actualitzat presentat pel Govern, i de fet, escoltada la intervenció del conseller Carles Enseñat, poc em queda a dir. Podria subscriure el 100% del que ha dit i em sembla que ha defensat brillantment el contingut del propi marc pressupostari, però sobretot la voluntat que hi havia darrera de la llei de sostenibilitat de les finances públiques i les bonances, ha posat en valor tot allò que se n'ha d'extreure de tenir una eina com el marc pressupostari. Una eina ara molt reclamada des de l'oposició però que, cal recordar-ho no havia existit fins a la data i que ha estat l'actual majoria que l'ha posat al damunt de la taula i l'ha posat a disposició d'aquesta Cambra i de la bona gestió de les finances públiques del conjunt del país.

En tot cas, avui per avui tornem a debatre sobre el mateix marc pressupostari, un cop introduïdes les modificacions pròpies de poder treballar, passat un any, amb dades de la liquidació de l'any 2015 tancades, un pressupost de l'any 2016 aprovat i unes projeccions de la liquidació de l'any 2016 molt ajustades al que seran les definitives. Alhora el transcurs d'un any ens ha permès disposar de les

dades del PIB de l'any 2015 i d'una aproximació molt més ajustada del que serà el PIB del 2016, dades, que conjugades a altres magnituds macroeconòmiques de l'any 2016 a Andorra, juntament amb les previsions de creixement dels propers anys d'organismes internacionals com l'OCDE o el FMI ens permeten reajustar les previsions del PIB pels anys 2017, 2018 i 2019 a Andorra.

Els hi deia fa un any que la pròpia naturalesa del marc pressupostari i el fet que abasti un període de quatre anys fan que sigui una eina dinàmica. Ens ho recordava el Sr. Naudi, i per tant, que s'hagi actualitzat a mesura que es disposa de dades més recents de les bases de càlcul que el configuren. De fet així ho preveu la pròpia llei tal i com ens recordava el Sr. Carles Enseñat. Aquest exercici que de forma recurrent s'ha de fer cada any en principi, al meu entendre, no té com a voluntat repensar o canviar substancialment el marc pressupostari. Únicament vol contrastar si a mesura que es confirmen o varien les tendències de les magnituds macroeconòmiques i pressupostàries es compleixen els objectius pressupostaris o si aquests s'han d'anar variant per situar-los dins dels llindars que preveu la pròpia llei.

I això és el que s'ha fet. Conegut el PIB de l'any 2015, i l'evolució de l'economia dels primers tres trimestres de l'any 2016 s'ha reajustat la previsió del PIB per l'any 2016 que ha passat a ser de l'1,60% en lloc de l'1% previst un any abans. En aquest sentit ja vam explicar que fèiem una previsió conservadora, perquè si bé tot indicava que l'economia s'accelerava a Andorra igual que ho feia al nostre entorn, a casa nostra hi havia factors específics d'incertesa, com ho era la crisi BPA o l'impacte a curt termini de les noves normatives en matèria de transparència fiscal pel sector financer. Sortosament a hores d'ara es pot afirmar amb més certesa que la crisi BPA ja no és un límit al creixement i que les bones dades econòmiques es van confirmant i consolidant. D'aquí l'increment del 0,60% en les previsions del PIB per l'any 2016.

Tot i així Sr. López, una previsió bastant per sota que tenen els països del nostre entorn. No ens hem guiat únicament pel que fa la previsió de creixement, ni pel 2016 ni pel 2017, 2018 o 2019 dels països de l'entorn. Després en el torn de rèpliques en podem parlar amb més profunditat i hem introduït factors propis del nostre país i han fet que aquestes siguin substancialment més baixes.

Tot i així, per responsabilitat, com li deia ara Sr. López, continuem sent prudents en les previsions de creixement del PIB dels anys 2017 i posteriors. Bàsicament per dues raons: la primera perquè l'impacte de l'altre factor que esmentava fa un

moment, l'adopció de les normes internacionals de transparència i cooperació internacional en matèria fiscal, encara s'estendrà els dos propers anys.

La segona perquè els darrers mesos les previsions de creixement mundial i especialment del nostre entorn, s'han moderat. Un fet al qual la nostra economia molt depenent de l'exterior no pot ser aliena.

L'altre factor que té rellevància a l'hora d'actualitzar el marc pressupostari és la liquidació definitiva del pressupost 2015 i en base a aquesta i l'execució pressupostària del primer semestre de l'any 2016, s'ha pogut fer una nova projecció del tancament del 2016 i per sobre de tot s'ha pogut preparar un projecte de pressupost per l'any 2017 coherent amb aquestes projeccions i amb la política pressupostada iniciada pel Govern des de l'any 2012.

Tot plegat el que ens acaba confirmant és que la política pressupostària impulsada pel Govern encaixa amb el marc pressupostari aprovat ara fa un any pel període 2016/2019 i que amb els petits ajustos és perfectament raonable pensar que acabarem aquest cicle per sota de tots els límits previstos a la Llei 32/2014. I ho podrem fer fixant objectius per l'any 2019 clarament per sota dels esmentats en aquests límits.

Aquí voldria Sres. i Srs. consellers fer un recordatori. Algú que hagi escoltat les intervencions del Sr. Pintat i del Sr. López en la defensa de les seves esmenes a la totalitat, que no conegui la llei, o senzillament qualsevol persona de bona fe podria pensar que el Govern amb el marc pressupostari aprovat l'any passat o amb l'actualitzat aquest any està incomplint la llei. Per aquestes persones, per vostès Sr. Pintat i Sr. López no cal, ja ho saben perfectament, cal recordar que el Tribunal de Comptes amb data 2 de novembre va emetre el seu informe on conclou i cito textualment:

"Vist l'anteriorment exposat el Tribunal de Comptes informa favorablement del marc pressupostari general revisat l'octubre del 2016 de l'Administració general de l'Estat per al temps corresponent al mandat 2016 a 2019".

Tot i que avui només debatem l'actualització d'un marc pressupostari que ja va ser aprovat l'any passat, no deixa de ser una bona ocasió per tornar a posar en valor els principals objectius de la Llei de sostenibilitat de les finances públiques i estabilitat pressupostària i fiscal.

Una eina com ens recordava fa un moment el Sr. Enseñat, bàsica per la racionalització de la gestió pressupostària que ha de permetre garantir la sostenibilitat de les finances públiques. Una eina

sense precedents a Andorra i que, -sigui dit de passada-, fa uns anys ens hauria anat molt bé.

La llei, i per tant així ho recull el marc pressupostari, fixa una sèrie de topalls i alhora estableix regles per l'evolució dels ingressos i despeses de l'Estat.

La limitació més significativa, la que possiblement per si sola ja justificava l'aprovació de la Llei de sostenibilitat de les finances públiques i estabilitat pressupostària i fiscal és la limitació a l'endeutament.

Com tots vostès saben el límit es situa en el 40% del PIB si ens referim al deute de l'Administració general i al 55% si hi afegim el deute dels comuns. Si ens centrem en el primer veurem com l'actualització del marc situa l'objectiu d'endeutament per l'any 2017 en el 37,2% del PIB. És a dir per sota del previst en el marc pressupostari de l'any passat, és a dir el 37,9%, i en la mateixa línia evolucionen les previsions per l'any 2018 i 2019. És a dir Sr. Pintat sota cap concepte l'any 2019 es preveu un endeutament gairebé en el 40%, com vostè ens deia. Es preveu de fet, per sota d'aquest 37,9% que els hi estava dient del que es parlava en el marc pressupostari aprovat l'any passat. I això perquè lògicament el que es preveu també és un creixement del PIB per sobre de l'1%, i cal recordar-ho, ara hi farà esment, les previsions de dèficit per als propers anys se situen totes elles per sota de l'1% del PIB.

Els hi deia fa un moment que possiblement aquesta única mesura, la de limitar l'endeutament ja justifica per si sola la coneguda popularment com a Regla d'Or. La història ens demostra que calen pocs anys per situar l'endeutament en nivells preocupants i també posa de relleu que baixar el nivell d'endeutament és molt complicat. En aquest sentit els promotors de la llei van ser molt exigents. El percentatge d'endeutament en relació al PIB l'any 2014 era del 35,69%, és a dir el marge que va preveure el legislador, tot i venir de 6 anys consecutius de PIB negatius, va ser de només el 4,31%. Perquè tothom pugui dimensionar què vol dir això, agafem un parell d'exemples relativament recents. L'endeutament de l'any 2007 al 2008 va créixer un 5,75% en relació al PIB, i de l'any 2008 al 2009 va créixer un 5,23% en relació al PIB. És a dir, en un sol any va créixer més del que la Regla d'Or preveu que pugui créixer per al futur, en un sol any. Per tant, el que va fer el legislador va ser, posar un topall molt exigent que evidentment, Sr. López ens exigeix al Govern també ser molt curosos a l'hora de fer les nostres projeccions i a l'hora de preparar els pressupostos dels anys propers.

Però també és cert que l'endeutament del 2012 al 2016 ha crescut. Quan ha crescut? Ha crescut concretament l'1,51% en relació al PIB. Tornem a

agafar una referència: en quant va créixer l'endeutament entre els anys 2006 i 2010? El 31,01% en relació al PIB... Perdó, el 19,13% en relació al PIB situant-lo en aquell moment en el 31,01% l'any 2010, recordo.

L'endeutament està directament relacionat amb el dèficit i en aquest sentit l'actualització del Marc pressupostari no introdueix cap variació significativa. El marc pressupostari aprovat l'any passat preveia un dèficit per l'any 2017 de 26,2 milions d'euros i finalment el pressupost presentat preveu un dèficit de 25,6 milions d'euros. El que cal ressaltar aquí, més enllà de la xifra, és que el dèficit es situa per sota, els hi deia abans, de l'1% del PIB l'any 2017 i també els posteriors. Aquesta regla implícita en la Llei ens marca un camí molt clar que respecta el Marc pressupostari. Quan les coses van malament i el PIB és negatiu s'ha de ser curós però s'ha de poder seguir prestant serveis de qualitat i s'ha de poder seguir invertint, evitant així que les retallades brusques que només acaben pagant normalment les economies més dèbils acaben sent també un fre per la pròpia economia i, per contra, quan els creixements són importants es preveu que limitin els dèficits per així baixar l'endeutament en relació al PIB. En aquest moment en què estem en una situació de creixements per sobre de l'1%, doncs, ens posem un topall i aquests dèficits no poden ser superiors a l'1% i per tant, i per això ho reflecteixen així les dades que té vostè, Sr. Pintat, en el propi Marc pressupostari el percentatge d'endeutament en relació al PIB va disminuint.

La Llei també introduïa dues regles directament relacionades amb la despesa. D'una banda, la despesa màxima permesa i d'altra, una limitació al creixement de les despeses corrents. Tant el Marc pressupostari aprovat l'any passat com l'actualització actual preveuen tal i com exigeix la llei que l'any 2019 estarem dins els límits exigits. Aquest és l'aspecte que segurament genera més dificultats al Govern a l'hora de fer els seus projectes de llei. Certament la dinàmica de despesa pel que fa als capítols 1, 2, 3 i 4 és una dinàmica creixent i, per tant, aturar aquesta dinàmica no és fàcil. En tot cas ja s'ha aconseguit al capítol 2 i ja s'ha aconseguit també al capítol 1 després de fer tot el necessari per poder provisionar tot allò que no s'havia provisionat que són tots els compromisos per jubilació dels funcionaris. Ara, un cop fet això, tenim estabilitzats aquests dos capítols. Caldrà -i faig referència al Sr. López- també estabilitzar també els capítols 4, especialment el capítol 4, i haurem de veure com evoluciona el capítol 3 en aquest cas com saben molt menys a l'abast del propi Govern perquè són les despeses financeres.

Però en tot cas, només em referiré a una qüestió concreta del que són les transferències corrents. Se n'ha parlat ja en les anteriors intervencions, les transferències als comuns, efectivament, el Projecte o el Marc pressupostari el que preveu -i també ho preveu el Projecte de pressupost pel 2017- és que aquestes transferències no suposaran un increment en relació a aquest 54,6 milions d'euros que, com molt bé ha dit el Sr. Enseñat, és la xifra més alta en la història de les transferències als comuns. Perquè finalment el Marc pressupostari no pretén traslladar totes les lleis vigents en el mateix, per fer això no ens caldria Marc pressupostari; el Marc pressupostari el que és, és el reflex de la voluntat política de la majoria i del Govern i reflexa precisament com aquesta voluntat política es trasllada als projectes de pressupost i comprova si aquesta voluntat política encaixa amb els límits que preveia la Llei de la Regla d'Or. Això és el que estem fent. I efectivament, la creença, el convenciment del Govern i de la majoria -tal com explicava fa un moment el Sr. Enseñat- és que aquests 54,6 milions d'euros són més que suficients, de fet, així ho demostra també el fet de què no únicament s'hagi arribat a aquest acord amb els comuns sinó que els propis comuns ho han introduït en els seus marcs pressupostaris, els propis comuns ho han introduït en el seu pressupost de l'any 2017 i els propis comuns, a més a més, fa tres o quatre anys que de manera sistemàtica estan quadrant els seus números i fins i tot rebaixant endeutament i ho fan amb una xifra de transferència de 54,6 milions o inferior com ha sigut el cas dels anys anteriors.

Una altra de les novetats que introduïa la Llei de sostenibilitat de les finances públiques i estabilitat pressupostaria i fiscal era la creació del compte de compensació. Una qüestió sobre la qual el Sr. Pintat l'any passat s'hi va estendre abastament i, fins i tot, es va permetre fer una interpretació i fer-li dir al Tribunal de Comptes el que clarament no deia. Deia -i cito textualment- la intervenció del Sr. Pintat, que aquella Recomanació del Tribunal de Comptes: "*És una clara voluntat d'alarma per atreure l'atenció, enfront de la greu situació que viu el nostre país*". Òbviament el Tribunal de Comptes feia una crida a l'alarma, el que feia era una observació tècnica que òbviament hem tingut en compte a l'hora de fer el Projecte de pressupost del 2017, i després de recollir aquesta Recomanació del Tribunal de Comptes el resultat és que el compte de compensació aquest any serà dotat amb 453.000 euros -perquè és facin una idea després de la crida d'alarma a la que ens feia referència el Sr. Pintat-, si ho haguessin fet tal qual ho van fer l'any passat, aquesta dotació aquest any seria de 440.000 euros, és a dir, 13.000 euros més

que sense dubte alarmaven al Tribunal de Comptes i alarmarien a qualsevol ciutadà del país.

La darrera limitació que introdueix la Llei és la relació entre la tributació directa i el conjunt dels ingressos de l'Estat. Aquesta, com saben, no pot superar el 40% dels ingressos directes i indirectes un cop restats a la taxa del consum i els impostos especials. En aquest cas una regla coherent amb la realitat d'un país que rep més de 8 milions de visitants front als 75.000 habitants que té. L'actualització del Marc pressupostari que avui debatem no altera el que ja succeïa en el Marc pressupostari aprovat l'any passat, és a dir, sempre ens situem per sota d'aquest percentatge del 40%. Avui, i així també succeirà, fins el 2019.

En definitiva, i vaig acabant Sr. síndic, el Marc pressupostari actualitzat en essència dóna continuïtat al ja aprovat l'any passat pel període 2016/2019 i permet al Govern seguir impulsant la política pressupostària iniciada l'any 2012 mantenint-se dins les límits que fixa la Llei de sostenibilitat de les finances públiques i estabilitat pressupostària i fiscal.

Els hi reitero el convenciment que estem consolidant una bona eina que ens traurà dels històrics debats pressupostaris curt placistes. Una eina que ha de permetre a l'inici de cada legislatura, no durant la legislatura, fer una reflexió a mig termini per després concretar-la en el pressupost de cada any, introduint-hi en el debat pressupostari elements de reflexió claus: com l'evolució passada i les previsions futures de paràmetres macroeconòmics bàsics i l'anàlisi tendencial de les principals magnituds pressupostàries.

Però no ens confonguem el Marc pressupostari no pretén fixar amb què s'han de gastar els diners, quins projectes cal impulsar o quines inversions es volen prioritzar. Això ja ho farà el pressupost de cada any. No estem aprovant unes xifres concretes i inamovibles, el que fem és convenir des de l'anàlisi del passat i les previsions pel futur de l'economia, els límits en els quals s'haurà de moure el pressupost de cada any per a què aquest pressupost no superi els topalls que la Llei va definir com a perillosos de superar.

Els hi deia l'any passat, durant masses anys al nostre país s'ha pressupostat amb una visió a curt, a un any vista, sense tenir en compte la tendència dels indicadors econòmics. Massa sovint sota la pressió del dia a dia, dels compromisos a curt, no s'ha tingut la capacitat -o no s'ha volgut- aixecar la vista i anticipar el que se'ns acostava.

Crec que l'eina del Marc pressupostari és una bona eina en aquest sentit, però també és veritat que el

que hem de fer és que dins del Marc pressupostari gestionar les finances públiques a través del pressupost de cada any i tenir capacitats... Sí, Sr. Naudi, tenir la capacitat de gestionar dia a dia, mes a mes el pressupost per així aconseguir el que hem vingut aconseguint els darrers quatre anys i és: sempre liquidar el pressupost per sota del dèficit previst, és a dir, si ja prevèiem estar per sota de l'1% confio plenament que els propers pressupostos, inclòs el del 2017, i tal i com ja els hi anuncio passarà amb el del 2016, liquidar-lo no sota del previst sinó per sota de l'1% del PIB, i per tant permetre modestament anar rebaixant l'endeutament en relació al PIB del país.

Tindrem ocasió en les rèpliques de contestar qüestions molt concretes al Sr. López que apuntava quatre qüestions que al seu entendre li feien perdre veracitat al Marc pressupostari. Penso que cap de les quatre és certa, però en tot cas se m'acaba el termini i el que faré és a la propera rèplica poder-li contestar el perquè cap d'elles és ajustada a la realitat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Obriríem un segon torn d'intervencions. Intervindrien en primer lloc els defensors de les esmenes. Pel Grup Parlamentari Liberal, Sr. Josep Pintat.

El Sr. Josep Pintat:

Moltes gràcies Sr. síndic.

Si em permeten, faré les rèpliques tant al Sr. Enseñat com al Sr. ministre conjuntament, perquè veig que pràcticament les mateixes exposicions van en la mateixa línia.

En aquest sentit, el que més xoca, hi ho acaba d'exposar molt clarament el Sr. ministre, el Marc pressupostari és el reflex de la majoria i no de les lleis. Crec que amb això ja està tot dit. Vostès no volen complir les lleis. I per tant, tornaré a explicar. I veig que tampoc n'ha fet i no ho ha mencionat Sr. ministre.

L'article 12.5 de la Llei de la sostenibilitat de les finances públiques pretén dotar a les societats de muscle financer, i per això exposa en el seu article que aquestes, els seus deutes no poden ser superiors al 50% dels fons propis. Això és la voluntat de la llei anomenada la Regla d'Or. I aquesta s'aplica des del seu dia que va entrar en vigor.

En base a aquest principi, li he mencionat una sèrie de societats que no compleixen. I per aquest capítol falten 208 milions d'euros.

Suposo que el que deuran fer, perquè la llei també ho contempla, aquesta llei comporta responsabilitats penals, civils i administratives, suposo que aniran a cada consell d'administració que hi són vostès, les penals no tocaran, però les civils i les administratives potser sí. Almenys no ens obligaran a nosaltres, perquè no estan complint aquesta llei. Així de clar. Li falten 208 milions d'euros. Vostè d'on els traurà. No em pot dir que amb les transferències als comuns, les lleis actualment no han canviat. Són les mateixes, Sr. Ensenyat. No han canviat, ni tenen la majoria sols per canviar-les. Una cosa era l'anterior legislatura on en tenien 22 i ho podien plantejar com volien, però avui s'escau que no és així. Per tant, les lleis no han canviat.

I nosaltres entenem que el Marc pressupostari ha de reflectir com a mínim com són els compromisos que estan establerts en la llei. Si després van a la baixa, que es congelen o que ara són menys, doncs, millor, però almenys reflecteixin. No em diguin que el Marc pressupostari ha de reflectir les seves voluntats polítiques al marge de la llei, perquè això és l'últim que faltava sentir en aquesta Cambra. Això és l'últim.

I Sr. ministre, tornant a l'informe del Tribunal de Comptes. Vostè ho sap, l'article 11.6, l'informe del Tribunal de Comptes no és sobre el Marc pressupostari és sobre els objectius. Ja en vam parlar l'any passat. No hi eren. Ens ho va reconèixer i no s'han publicat fins el mes de juliol. I una revisió del Marc pressupostari convé que contempli les coses més importants. Per tant, totes aquetes mencions que li estic fent, tots aquests incompliments de les societats parapúbliques, s'han de tenir presents, s'han de buscar les solucions, s'ha de reflectir. No tot s'acaba el 2019. Després del 2019, què m'estan dient? Que després de vostès ve el diluvi? Quan precisament aquesta llei no pretenia això! Que les lleis no són per complir-les, però ho estan dient tota l'estona!

Miri, falten 239 milions d'euros aquí. Poseu-los-hi! El seu pressupost no s'aguanta, està desequilibrat. I jo ho he explicat en el començament de la intervenció, el M. I. Sr. síndic ha hagut de demanar un informe de com es tramita una revisió, perquè per començar jo vull entendre que la revisió ja no s'hagi ni de sotmetre al Ple, i és vinculant i vincula el pressupost, i vincula tot el que hi ha haver-hi. I ha d'haver-hi una cronologia, ni s'ha aplicat. Han fet una llei de difícil aplicació. Han fet una llei que ni la respecten.

Per tant, no em faci creure el que no és. Aquesta llei és de vigor des del 2014, i aquí també poso en evidència, de la mateixa manera que ho vaig fer l'any passat, sobta que ni el Tribunal de Comptes hagi

posat en evidència tots aquests comentaris, perquè aquesta llei està en curs, i no es pot passar per alt que totes aquestes societats no compleixen. I vostè, Sr. Ensenyat, ens ha explicat també que si l'AREB retornarà, ho farà. Escolti, reflecteixi-ho en el marc pressupostari. Quedaran les coses més exactes. Quedaran més precises. No deixi en ambigüitats. Perquè el que nosaltres entenem és que el marc pressupostari vol reflectir una situació de les finances i de la seva sostenibilitat i de les mesures que es volen prendre, no de les voluntats. Hi ha coses que poden ser, miri, hipòtesis de treball, poden ser-ho, com les previsions del producte interior brut, i si veig que les fan merament ajustades a la baixa, tenint el producte interior brut de la zona, i totes aquestes coses, està molt bé. La realitat és que l'economia no creix o està estancada. Hi ha reptes de futur. Això és molt difícil de preveure, ja ho entenc. Però el que són obligacions, això hi ha de ser. I per tant, en aquest Marc pressupostari hi falten totes aquestes partides, i això és greu, i això no ho han previst.

I per tant, siguin conseqüents. Vagin on han d'anar, i comencin a obrir tots els expedients que toquin a tots els membres del consell d'administració. Això per posar en evidència el Marc pressupostari que vostès estan sotmetent aquí. No es pot anar així. Reflecteixin la realitat.

Sr. cap de Govern, sigui conscient. Pari de fer gestos! A la vista d'una situació com aquesta, el que hauria de fer per començar és cessar el ministre.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

És ara el torn del Sr. Pere López, pel Grup Mixt.

El Sr. Pere López:

Gràcies Sr. síndic.

Faré una breu referència a la intervenció que ha fet el Sr. Pintat en presentació de la seva esmena a la totalitat, si més no per aquells aspectes en què sembla que les dues esmenes a la totalitat han coincidit bastant. D'una banda la falta de decisions en l'àmbit sanitari i el creixement del dèficit sanitari, la xifra de les transferències als comuns, i per tant, la manca de credibilitat de les dades que presenta aquest Marc pressupostari, i també compartim la sensació com amb vostès, que els límits que preveu la llei de la Regla d'Or, doncs, se superaran a final d'any. I aquí en aquest sentit, doncs, evidentment donarem suport també a la seva esmena a la totalitat vist que hi ha molts punts de coincidència en relació a aquest Marc pressupostari.

Vostè ha fet molta incidència en temes de procediment en els quals, potser, aquí no estem tant d'acord. Penso que n'hem parlat ja en Junta de Presidents i penso que la futura tramitació dels marcs pressupostaris potser requeriran d'una profunda reflexió per veure com s'ha de fer en els anys a venir.

En relació al que deia el Sr. Enseñat que ens ha parlat, doncs, de la bondat de l'eina del marc pressupostari de la Regla d'Or, en part comprensible perquè és una iniciativa que va fer el seu grup parlamentari en l'anterior legislatura i és una eina que vostè ha defensat. Tinc la sensació que el Govern no comparteix aquesta mateixa sensació en relació a la bondat d'aquesta eina i que, segurament, aquest ha estat un dels elements de disputa i, en tot cas, la seva aplicació pràctica, doncs, està evidenciant, i estem tot just al principi, algunes d'aquestes dificultats. Més enllà de la bondat o no bondat de l'eina penso que hauria de coincidir amb els arguments que han exposat tant el Sr. Pintat com des del PS, el Grup Liberal com des del PS, que una cosa és l'eina, però les dades han de ser veraces. És a dir, si a dins del full de càlcul, a dins del Marc pressupostari posem unes dades que no són reals, l'eina pot ser molt bondadosa, però finalment estem fent trampes al solitari. Vostè diu: estem d'acord a que es posi el 100% dels dividendes d'STA, d'Andorra Telecom, com a ingressos. Bé, és un dels elements que ens diferencien, però és que no és un problema que fiqui el 100%, és que ha ficat el 150, el 160 o el 170% dels dividendes. Ha posat una xifra de dividendes a l'any 2019 més gran que la pròpia STA preveu que farà de beneficis. Per tant, estem fent una xifra que no és real.

Després, la qüestió del dèficit sanitari. És clar, si preveiem artificiosament que la transferència del capítol IV baixarà sense que s'hagi pres cap decisió en l'àmbit sanitari, doncs, novament estem fent trampes amb aquests càlculs.

I finalment, el tema de les transferències als comuns en què vostè, doncs, s'hi ha estès de manera llarga i em vull quedar en dues de les frases que vostè ha dit. Una és la de canviar les regles del joc a mitja partida i l'altra és la de la irresponsabilitat en no votar aquesta congelació de transferències.

Miri, jo ho veig al revés, és a dir, em sembla que el que canvia les regles del joc a mitja partida és el que fa no complir les lleis. Per tant, si volien canviar les regles del joc, doncs, havien de canviar les lleis. No som pas nosaltres els que no estem canviant les regles del joc.

I després, quant a la irresponsabilitat, a mi, a nosaltres, em sembla que el que és irresponsable és portar sis anys al Govern anunciant una reforma i no

fer-la. Rebutjar les ofertes de mà estesa des de l'oposició a tirar una reforma com la reforma de competències i transferències, i mirar cap a una altra banda. Incomplir els seus compromisos polítics, i ara que es veuen apretats, doncs, amb aquesta circumstància, girar-se cap a aquella oposició que havien menystingut en moments anteriors i demanar auxili i que els hi donem un any més un xec en blanc, un any més que els hi torno a dir no els hi donarem. No els hi donarem perquè seria irresponsable de la nostra part donar un any més en què aquesta reforma no es tiri endavant. Ara tenim una eina per forçar-los a tirar endavant una reforma. Sincerament, penso que més que pensar en les transferències de l'any 2017, haurien de començar a pensar en les transferències de l'any 2018 perquè aquestes ens hi hauríem de començar a posar ja a fer la reforma perquè la meua sensació és que en relació a les transferències de l'any 2017, ja no hi ha res a fer.

Ha fet un incís en política social, i és veritat que en parlarem en el debat del dijous. També hagués estat bé que ens hagués parlat de les noves retallades socials. Ara no hi és el ministre que ens ha colat el ministre d'Afers Socials en l'articulat del projecte de llei. En tot cas el dijous tindrem ocasió de parlar de noves retallades en l'àmbit social.

Després i fent una mica d'enllaç entre la intervenció del Sr. Enseñat i la del Sr. Cinca, m'ha semblat que hi ha hagut una crítica gens vedada als anys de govern liberal, amb els increments de dèficit, sobretot al període 2005-2009, amb les obres finançades mitjançant peatges a l'ombra. També m'ha semblat que es reconeixia que hi havia hagut una certa millora en els anys de govern del PS. Jo sincerament no veig molt clar on establir la frontera entre els conservadors a l'hora d'atribuir aquestes responsabilitats. Sembla de què quan es parla d'aquests anys de govern s'atribueix única i exclusivament a l'actual grup liberal, però a mi em costa establir diferències entre el que són les dos forces conservadores en el nostre país.

I finalment en relació a la intervenció del Sr. ministre, doncs ens ha parlat de l'informe del Tribunal de Comptes. El Tribunal de Comptes diu que sí que es compleix amb la despesa màxima permesa per l'any 2019 i amb el límit d'endeutament. Però clar, el Tribunal de Comptes no és responsable novament de les dades que es posen a dins del Marc pressupostari. Si la transferència als comuns, vostè no posa la xifra que ha de posar, si m'ajusta el capítol quatre l'últim any per fer una davallada de les transferències, si fa uns ingressos al nostre entendre a l'alça i tot plegat li quadra pel radar del Sr. Pintat per 57.560 euros, doncs això no és creïble. I vostè ho

sap perfectament. Vostè sap que si posés a dins del Marc pressupostari la xifra de transferències que ha de posar, si posés l'evolució que està tenint el capítol quatre en el finançament de la sanitat entre altres aspectes, doncs a l'any 2019 la despesa màxima permesa queda àmpliament superada. Em descuidava el tema dels dividendes d'Andorra Telecom i la capacitat d'endeutament també queda àmpliament superada i el seu exercici seriós hagués sigut presentar-se aquí amb unes alternatives de com vèncer aquests incompliments en relació a la llei de la Regla d'Or.

I finalment, em deia que no havia tingut temps de contestar als quatre, que eren tres dels aspectes en què jo li qüestionava la veracitat del seu Marc pressupostari que eren els dividendes d'Andorra Telecom, les transferències als comuns i les previsions de creixement. En tot cas estic expectant de conèixer les seves explicacions.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Grup Parlamentari Mixt, també, per SDP, Sr. Víctor Naudi.

El Sr. Víctor Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, la intervenció del Sr. Enseñat ens ha parlat poc de Marc pressupostari, més aviat ha fet una defensa del debat de totalitat del pressupost, alabant les virtuts del pressupost.

En quant al Sr. ministre, ha començat dient que era un debat estrany. Sí puc compartir que és un debat estrany el d'avui. Diu que aquest debat ja es va fer l'any passat, quan es va aprovar el Marc pressupostari.

Bé, entenc que hauria de ser així però clar jo crec que això és contradictori amb el que és la interpretació del que s'acaba fent, en tot cas la que fa l'informe que va encomanar el Sr. síndic. El Sr. Pintat hi feia referència abans, i jo crec que aquí estem davant de dos problemes. Un, del problema de l'aplicació de la llei amb les conseqüències que comporta sobre el Marc pressupostari i se n'ha parlat abastament durant la defensa de les dues esmenes a la totalitat. Doncs jo crec que aquí hi ha un debat, que el Sr. Pintat ho ha evocat molt clarament, que és un debat formal en quant a l'aplicació de la llei, la conveniència de la llei i aquest m'hi torno a referir, en base a l'informe aquest que es va establir.

La llei de sostenibilitat de les finances públiques al meu entendre és una mala llei, una vegada més. Una

lleï que la seva finalitat pot ser interessant, òbvia, però crec que està mal plantejada i està mal plantejada perquè és una llei elàstica, com deia abans, perquè finalment s'adapta a la conveniència de qui governa. I doncs aquests objectius, aquestes revisions que s'acaben fent, es van modulant en funció del que convé.

Però més enllà d'això, segons es desprèn d'aquell informe o de les conclusions o de la interpretació de la llei que hom pot fer, doncs es desprèn que aquesta llei si realment s'ha d'aprovar cada any, hi hauria un procediment a seguir. I un procediment a seguir que seria el següent de què el Tribunal de Comptes i el ministre de Finances determinen els objectius de sostenibilitat financera. Objectius que per altra banda no els hem vist o no s'acaben de precisar o de plasmar. El Govern elabora seguidament el Marc pressupostari revisat, el Tribunal de Comptes emet l'informe, no com aquesta vegada per aquest exercici que hi ha hagut coincidència de dates al principi del mes de novembre, que es va tramitar l'informe juntament amb el pressupost i el Marc pressupostari, diguem un dia avall.

Bé, la dinàmica o la finalitat de la llei, l'esperit de la llei aconsellaria que una vegada fet, admès aquest informe amb el Marc pressupostari revisat, s'hauria d'aprovar possiblement pel Consell però finalment, i sobretot la finalitat és que el pressupost per l'exercici següent s'hauria d'elaborar en base a aquest Marc pressupostari. I això vol dir que per fer bé la feina s'hauria de disposar del temps suficient, és a dir jo entenc que s'hauria de poder disposar d'aquest Marc pressupostari abans de l'estiu perquè Govern pogués elaborar un pressupost en base a aquests objectius.

Bé, això seria la teòrica però portat a la pràctica, això i dins de la dinàmica que estem acostumats en aquest país, això faria doncs que probablement l'aprovació del pressupost s'allargués amb tot aquest procediment llarg i feixuc i finalment acabaria produint-se allò que la llei de sostenibilitat de les finances públiques no voldria, és a dir que s'acabés començant un exercici executant pressupostàriament amb dotzaves parts, la qual cosa això distorsionaria els objectius cercats i per tant, jo crec que això és un problema i és una de les perversitats d'aquesta llei. Per tant, crec que aquesta llei caldria fer un plantejament, un replantejament general de si realment és necessària o almenys si realment ajuda més o finalment aporta més problemes que no pas virtuts.

Jo crec que aquest és el veritable debat d'avui, més enllà de les consideracions que es puguin desprendre per elaborar el pressupost.

El Sr. ministre també deia que l'informe del Tribunal de Comptes al Marc pressupostari compleix. Efectivament ho diu però també s'oblida de dir que compleix en base a la disposició transitòria, que finalment permet de posposar aquesta qüestió a finals de mandat. I per tant, a finals de mandat algú ja es trobarà el que està bé i el que no està bé. Per tant em torno a referir que és una llei elàstica, una mala llei i jo crec que s'hauria de revisar.

Bé, per la resta puc coincidir amb el Sr. ministre quan ha dit que en una època en què el PIB és negatiu doncs, cal assegurar uns serveis mínims, cal continuar mantenint versió per relançar l'economia i doncs quan el PIB és positiu cal aprofitar per rebaixar el deute. Únicament puc compartir això, la resta de punts Sr. ministre no els comparteixo evidentment.

Bé, ho deixo aquí de moment.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Grup Demòcrata, Sr. Carles Enseñat teniu la paraula.

El Sr. Carles Enseñat:

Gràcies Sr. síndic.

En relació a l'incompliment de la Llei de transferències i competències comunals, ho comentaven el Sr. Pintat i el Sr. López, nosaltres no estem d'acord, en tot cas, vull dir que la Llei no ha canviat... per suposat que no ha canviat! Però ha sigut modificada... ha sigut modificada per la Llei del pressupost a través d'un article que justament congela aquestes transferències, per tant no s'està saltant la Llei, s'està aplicant la Llei, en aquest cas, vigent en aquest moment; una altra cosa és que aquesta Llei sigui durant un any la que s'ha d'aplicar i si no es torna a provar doncs tornariem a la llei anterior.

En relació al que comentava el Sr. Naudi de què aquesta Llei és una mala llei, en tot cas a vostè no li deu agradar però, no perquè a vostè no li agradi és una mala llei, al contrari, nosaltres pensem que és una molt bona llei i que justament si l'haguéssim tingut abans segurament no haguéssim arribat a aquests punts.

En relació al que deia el Sr. López, entenem que a vostè li sorprengui que es facin crítiques relacionades a governs anteriors. Pensem que no va dirigida a un partit o a un altre, no volem fer en aquest cas una crítica contra un partit o un altre, som corresponsables tots nosaltres; tots els partits que

han passat per Govern són corresponsables de la situació actual, justament el que és interessant, i penso que és intel·ligent fer-ho, és fer una reflexió en veu alta, veure quines han sigut les mancances amb anterioritat -segurament perquè no es coneixia el moment que viuríem actualment- i intentar evitar-los pel futur.

Per altra banda, no ens convencen els seus arguments i, per tant doncs, continuem pensant que la seva esmena a la totalitat ha de ser rebutjada i que l'actualització ha de ser aprovada.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Govern, Sr. ministre.

El Sr. Jordi Cinca:

Gràcies Sr. síndic.

Aniré donant resposta en el sentit invers de les intervencions, si els hi sembla. En tot cas, no insistiré en l'òbvia coincidència d'arguments en relació al que acaba d'exposar també el Sr. Enseñat, per tant, vaig directament a la intervenció del Sr. Naudi.

Insisteixo, li he dit abans però em sembla important... em sembla important una mica en base al que havia vingut succeint durant els darrers quinze anys, la gestió del pressupost s'ha de posar en valor, i s'ha de posar en valor perquè al final el pressupost el que fa és marcar unes voluntats polítiques però aquestes voluntats polítiques s'han de gestionar al llarg de l'any en funció de com evoluciona l'economia, com evolucionen els ingressos, els companys de Govern saben perfectament que ja normalment al mes de juny fem un primer balanç, fem una projecció de com acabarà l'any i si veiem que tindrem dificultats per complir allò que preveu el pressupost doncs perquè als ingressos ens hem equivocat o van el pitjor del previst, o perquè les despeses se'ns han disparat, o per la raó que sigui doncs, s'han de prendre mesures i s'han de prendre durant l'exercici i això em sembla que és positiu que sigui així, i em sembla que és el que s'ha de fer des d'una perspectiva de gestió responsable.

Vostè ha insistit tant en la primera com en la segona intervenció en el fet de què el Marc pressupostari i especialment la Llei el que fa és acabar-se adaptant a la conveniència de qui governa... Escolti, no hi estic gens d'acord! I és tan senzill com veure que el que fa la Llei és posar uns topalls que són percentuals i que són iguals per a tothom. El 40% del PIB, límit d'endeutament, és el 40% del PIB, governi DA o

governi vostè... és el 40%, per tant, no s'adapta a ningú, el que cal és que el Govern de torn sigui capaç de mantenir les diferents magnituds dins dels límits que preveu la llei que va aprovar aquesta Cambra la passada legislatura. Per tant, no és veritat que s'adapti a res; és veritat, això sí, que la llei ho ha explicat molt bé abans el Sr. Enseñat- va preveure un període transitori, i va haver de preveure un període transitori perquè com vostè es pot imaginar d'un dia per l'altre, i més sent una llei tan exigent com aquesta no et pots adaptar especialment quan vens d'una situació molt distant dels objectius que fixava la llei. I, per tant, li has de donar un temps al govern de torn, sigui el que sigui, perquè es vagi adaptant. A mi em sembla raonable que se li donés un temps equivalent al d'una legislatura i, per tant, el Marc pressupostari del 2016-2019 el que fa és a partir d'un punt de sortida, el punt de sortida de la liquidació del 2015, del projecte de pressupost en aquell moment del 2016, llença unes projeccions amb la clara voluntat, i a més a més així ho reflexa el Marc pressupostari, d'estar dins dels límits que preveu la llei al final d'aquest període. I això és el que fem. Ambdós dels topalls que estipula la pròpia llei, en tots els altres hi estem des del primer dia. Per tant, em sembla més que raonable i no es tracta de: "Ja s'ho trobarà qui vingui", amb això ja tenim experiència els que vam arribar al 2011, ens vam trobar el que ens vam trobar...

I també vagi per endavant... -m'estic referint a vostè i abans de què em digui res el Sr. López-, que no ho dic especialment pel seu govern que li reconec les limitacions que va tenir, entre altres no va tenir pressupost. Per tant, no m'estic referint a això, però el fet d'arribar a l'any 2012 i haver de pagar d'un dia per l'altre 85 milions d'euros d'una obra que ni tant sols hagi acordat tu, doncs això sí que és un exemple de: "Ja s'ho trobarà qui vingui", i mai ens hem queixat, senzillament vam complir amb les obligacions que havia adquirit l'Estat i, per tant, el que vam fer és fer una línia de finançament en aquell moment de 114 milions i fer un finançament concretament a vint anys.

Per tant, el Marc pressupostari i la llei en cap cas estan a conveniència de qui governa, el que estan és a conveniència d'un rigor en la gestió pública i amb les finances públiques.

Em deia que encara no acabem de tenir els objectius, doncs miri ja li dic que estan publicats al BOPA, concretament en un edicte de data 28 d'octubre del 2016. Els hi llegeixo perquè així els trobi: "Objectiu d'endeutament. Objectiu del deute del Principat: 42,6%"; "Objectiu de deute de l'Administració general: 37,2%"... M'estalvio tots els objectius d'endeutament comú per comú perquè estan també detallats;

"Objectiu de despesa permessa per l'any 2017: 440.729.883 euros"; Objectius de despesa corrent per cada una de les administracions, també percentuals, els trobaran al mateix edicte diferenciant comú a comú i Administració general i "Objectiu del pes de la imposició directa en relació al conjunt dels ingressos, per l'any 2017: 36,4%".

Per tant, els objectius que efectivament com no podia ser d'una altra manera i com ens ha recordat el Sr. Pintat, l'any passat quan vam tenir aquest debat no estaven publicats, així ho vaig reconèixer, estan publicats, estan publicats insisteixo per edicte del 28 d'octubre del 2016 i són els que li acabo de llegir.

I finalment ens parlava de la perversitat de la llei pel fet de què ens podria posar en una dinàmica d'allargar encara més el debat del pressupost, i per tant aportant-nos de manera sistemàtica que els pressupostos s'aprovin ja amb l'exercici molt avançat. Aquesta és una preocupació que compartim però no és atribuïble en aquesta llei, en tot cas segurament el Consell General doncs haurem, juntament amb el Govern, haurem de fer un debat sobre la tramitació pressupostària, fixar la data del 30 d'octubre com a data límit per entrar el pressupost, -admetent que és una data límit, el Govern pot presentar-lo abans-, és just dos mesos per tramitar el pressupost, tots ho sabem, els que hem estat en aquesta Cambra doncs és un període just i, per tant, potser sí que haurem de pensar en com repensar tot el calendari de tramitació pressupostària però en tot cas això no se li pot atribuir a la llei de la sostenibilitat de les finances públiques que, en tot cas el que fa insisteixo, és marcar uns objectius globals de legislatura que el pressupost de cada any ha d'anar complint.

Referint-me ja a la intervenció del Sr. López i bàsicament més que a la darrera, a la primera, perquè efectivament m'ha quedat doncs per contestar-li els arguments que abans ha posat com exemple de falta de veracitat del Marc pressupostari, de l'actualització del Marc pressupostari.

En primer lloc ens ha fet una referència a Andorra Telecom i, en concret, a la previsió d'ingressos provinents de dividend. No estem entrant aquí en el debat, ho ha deixat també molt clar, de si és més o menys convenient repartir la totalitat dels beneficis en format de dividend, coneixem la seva opinió de què no és convenient, sap també la nostra de què amb les actuals circumstàncies ens sembla una bona mesura, però en tot cas posava en dubte les xifres i al·legava per posar-les en dubte el fet de què els beneficis previstos, imagino amb el Projecte de pressupost de l'any 2017 d'Andorra Telecom és una quantitat i la prevista amb dividend com a "ingressos

patrimonials” en el Projecte de pressupost del Govern és superior.

Ho he explicat en diverses ocasions però no em sap gens de greu tornar-ho a fer. No tenen perquè coincidir, bàsicament perquè no provenen de la mateixa font. Una cosa són els beneficis de l'exercici i una altra són els dividendes que es paguen durant un exercici.

A l'any 2017, igual que el 2016 i igual que està previst fer-ho també al 2018, el que s'ha fet és preveure que durant l'exercici en curs, durant l'any 2017, dels beneficis que es generaran durant aquest 2017, es pagarà com a dividend acompte el 50% dels beneficis de l'exercici en curs, insisteixo, i a més a més, el 50% restant de la liquidació de l'exercici anterior. En aquest cas, perquè la xifra de l'any 2017 és superior a la del benefici de l'any 2017? Doncs, senzillament, perquè els beneficis per a l'any 2016 acaben sent molt importants, concretament la previsió ja li puc dir, estimada de beneficis per a l'any 2016 és de 35.900.000 euros. S'ha pagat en base a aquestes estimacions un percentatge de dividend acompte l'any 2016, i la resta del dividend, els càlculs els va fer amb una previsió del 50%, es pagarà durant l'exercici 2017. Per tant, ja tenim una part d'aquesta xifra que a vostè l'inquieta.

L'altra 50% sí que surt de la xifra a la que vostè feia referència, és a dir, dels beneficis previstos per l'any 2017. Si sumem aquest 50% acompte en base al resultat del 2016, més el 50% acompte dels resultats o dels beneficis del 2017, en surt la xifra que té en el Marc pressupostari. I aquesta metodologia és la que s'ha vingut aplicant ja el 2016, ja l'any 2015 i també s'aplicarà l'any 2018 i 2019.

Per tant, no hi ha cap contradicció quant a aquestes xifres. La xifra de beneficis per Andorra Telecom és la que és, la xifra de dividend és la que és i en res es contradia.

Transferències als comuns. Miri, i sabedor que tornarem a repetir i suposo que és una de les virtuts que es pretenia amb aquest debat, tornarem a repetir exactament tot això dijous vinent, però el Marc pressupostari el que fa és reflectir el convenciment, ho he dit abans, per part del Govern que la situació que preveu la llei de transferències pel que fa al càlcul de la transferència, no s'acorda, no s'emmotlla a la realitat actual. Aquella llei de transferències i aquell càlcul estava previst amb una estructura dels ingressos de l'Estat que res té a veure amb la que avui tenim. I a més a més, mentre sí que han canviat les fons d'ingressos de l'Estat i han crescut, no han variat substancialment les competències dels comuns ni les seves necessitats.

Per tant, ens sembla que és un exercici, ho deia el Sr. Enseñat, de responsabilitat adaptar aquestes transferències al que avui en dia, més de 20 anys després, és la realitat del nostre país. Més tenint en compte que, així també ja es va preveure a l'hora d'anar dibuixant el marc fiscal de la fiscalitat directa. I m'explico. Aquesta fiscalitat directa, volgutament, va voler que tot allò que els ciutadans paguen en format d'impostos directes als comuns sigui deduïble de l'impost de societats i de l'impost d'activitats econòmiques, per tant, una part de l'IRPF, en l'àmbit estatal. Per tant, sí que es va fer un exercici d'entendre quina era la realitat dels comuns i quina era la nova realitat de l'estructura dels ingressos de l'Estat a l'hora de fer el dibuix d'aquests ingressos. Per tant, és absolutament raonable que els ingressos que acaba tenint l'Estat a través d'una nova imposició que no ve de l'any 93, sinó que ve de l'any 2012, 2013 i posteriors, amb imposició directa, estigui destinada en la seva totalitat a sufragar les despeses i les necessitats financeres de l'Estat.

Per què? Bàsicament les necessitats financeres dels comuns ja estan cobertes. I insisteixo, la millor prova que estan cobertes són els resultats que han presentant els comuns els darrers anys que, insisteixo també, no han pas crescut quant al seu marc competencial.

El Marc pressupostari, per tant, el que fa és recollir aquest convenciment i la voluntat de fer això durant aquesta legislatura. No únicament durant aquesta legislatura, sinó tal com ens diu la llei, la modificació de la llei de transferències de l'any 2015, fer-ho durant l'any 2017, perquè hi ha una disposició transitòria en aquesta mateixa llei que encomana el Govern a abordar la reforma de les competències i transferències en el transcurs de l'any 2017. I això és el que estem fent. Hi ha el compromís expressat pel cap de Govern en aquesta sala que això es faci des del diàleg amb els comuns i fent-hi participar també d'aquest diàleg al propi Consell General, i el cap de Govern encara no fa masses dies, públicament tornava a dir que, transcorregudes unes primeres reunions preparatòries amb els comuns que ja s'estan fent i s'estan fent amb certa intensitat, passarem en aquesta segona fase de portar aquest debat al propi Consell General.

Per tant, estem dins dels terminis que aquesta pròpia sala, aquest propi Consell General va aprovar amb la modificació de la llei de transferències de l'any 2015. I per tant, el Marc pressupostari, el que fa, és recollir aquesta voluntat que aquestes transferències no vagin més enllà d'aquests 54.600.000 euros, perquè ens sembla que és la xifra més... no ens sembla, és la xifra més alta que mai s'ha transferit als comuns, i

ens sembla que cobreix a bastament les necessitats dels mateixos.

També ens deia, Sr. López, que les previsions de creixement estaven inflades. Ja li he dit una mica abans, però per a mostra, doncs, algunes dades concretes. El PIB d'Andorra, que ja li he dit, no està únicament calculat a través de la correlació amb la dels Estats veïns, sinó a partir també de la realitat nostra, preveu en el Marc pressupostari actualitzat un creixement pel 2016 de l'1,60, pel 2017 de l'1,30, pel 2018 de l'1,10, i pel 2019 de l'1,50. Al mateix temps que per Andorra prevèiem això, per exemple les previsions que avui en dia s'estan fent per França, són 2016 2,10; 2017 2,10; 2018 2,70; 2019 2%, i per Espanya, 3,3 pel 2016, 3,50 pel 2017, 3 pel 2018 i 2,2 pel 2019.

Per tant, li torno a dir, volgudament som especialment conservadors en la previsió d'aquestes dades. I tant de bo hagi de tornar a venir davant del Consell General per dir, com ens ha passat l'any passat, van preveure l'1% i al final serà al tomb de l'1,60%. Tant de bo pugui dir el 2017 en lloc de l'1,30 que hem previst en aquest moment, hem tingut un creixement, per exemple del 2%. Però precisament, per precaució, coneixedors de les incerteses pròpies del país, coneixedors de la debilitat de la nostra economia per la dependència que té de l'exterior, coneixedors de tot això, hem sigut molt moderats a l'hora de fer les nostres previsions de creixement. I aquestes previsions de creixement són les que es traslladen en el Marc pressupostari en l'àmbit dels ingressos i les magnituds, bàsicament, de les diferents partides d'ingressos.

Per tant, em sembla que no es pot dir que les xifres estan inflades.

Em sembla que la quarta no m'hi estenc, Sr. López, era la dels interessos, però estem d'acord, no sé si me n'he saltat alguna, em sembla a l'acord al que vostè feia referència dels interessos. En tot cas estan pressupostats i la previsió fons al 2019 és que siguin creixents. Ho he dit en moltes ocasions, ens ho recordava abans el Sr. Naudi, estem en un context especialment favorable d'interessos. Sortosament ens en podem beneficiar en una part molt important de l'endeutament durant un temps llarg, i ens en podem beneficiar perquè l'hem finançat a mig i llarg termini aprofitant els tipus d'interès d'aquest moment. Però és evident, que també haurem d'anar renovant operacions de deute públic bàsicament, i que per tant, aquestes ja es veuran afectades si hi ha una hipotètica pujada dels tipus d'interès. I per tant, ja hem previst que aquesta hi sigui. Si ens equivoquem i resulta que acaba sent de manera més

significativa, doncs, també ho haurem de tenir present en futurs marcs pressupostaris.

Però en tot cas, el que estem fent també emana de les previsions del Fons Monetari Internacional, i de l'OCDE, i per tant, em sembla que no es pot dir que siguin excessives.

Finalment, el Sr. Pintat insisteix en què no complim la llei. Miri, al final, quan hi ha un debat, un xoc de parers tant significatiu, el millor és referir-se al que diu algú que té la potestat, la competència d'arbitrar aquestes situacions, i en aquest cas és el Tribunal de Comptes. I escolti, el Tribunal de Comptes diu el que diu, i per tant, el Marc pressupostari s'adapta a la llei, i com que s'adapta a la llei, em sembla que no val la pena que insistim més en aquest debat. Si vostè vol que torni a fer un reconeixement que no s'havien presentat els objectius l'any 2016, ja li faig, però s'han presentat els de l'any 2017, em sembla que s'adaptin al Marc pressupostari i, per tant, donar-li més tómb a això, em sembla que no ens porta massa enlloc.

També, ens venia a insistir en el tema de si les societats públiques, parapúbliques, el seu límit d'endeutament. Escolti, l'article al qual vostè fa referència, el 12.6 em sembla recordar, o 7 no sé, el que diu és que hi ha un límit d'endeutament per aquestes entitats i que l'endeutament d'aquestes entitats no computa a l'hora de fer el càlcul del Marc pressupostari. Això és el que diu, per tant no computa és no computa. Ho diu en el seu últim punt i seguit d'aquest, doncs si vostè em rectificava 12.5, no el tinc aquí davant, i per tant, no val la pena que insistim en això...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant si us plau.

El Sr Jordi Cinca:

...al Marc pressupostari no li falta res, de la mateixa manera que no se'ns passa tampoc pel cap de posar en el Marc pressupostari totes les reserves d'Andorra Telecom. I acabo amb aquest tema perquè és un tema ja massa reiteratiu i que doncs si avui el poguéssim donar ja per enllestit potser ens estalviariem tornar a repetir-ho tot dijous, però en tot cas, perquè quedi a tothom clar.

Primer. Andorra Telecom, ja li he dit abans com es calcula el dividend, deixi'm que ara els hi digui, i això va per tots perquè tots hi fan referència, en relació a les seves reserves. M'és igual l'any perquè no es pugui sospitar de què és en relació a uns o altres. Reserves o dades d'inversions financeres i tresoreria l'any 2009, per exemple: 124 milions

d'euros. L'any 2010, 132 milions d'euros. L'any 2011, 152 milions d'euros.

Inversions financeres i tresoreria d'Andorra Telecom prevista a finals 2016, 199 milions d'euros.

Ja n'hi ha prou de dir que s'estan minvant les reserves d'Andorra Telecom, no és cert. Les dades de patrimoni amb les reserves d'Andorra Telecom a finals de l'any 2016 seran 292 milions d'euros. Si algú li sembla que una empresa amb un patrimoni més unes reserves de 292 milions d'euros, amb zero euros d'endeutament, està posant en risc el seu futur perquè està repartint el seu percentatge del seu dividend, és que realment no vol entendre res ni del funcionament de l'economia privada però sobretot en aquest cas sent aquesta una empresa pública del funcionament de l'economia pública. Perquè endeutar aquest país davant d'aquests números per no voler repartir dividends sense minvar les reserves única i exclusivament per poder parlar-ne a cada sessió del Consell General em sembla un excés que no ens porta enlloc i potser una vegada més a aquesta gent de bona fe que ens escolta li pot fer entrar en dubtes sobre la solvència d'una empresa que ja li agradaria a qualsevol empresa del sector de les telecomunicacions ser així de solvent.

I finalment una referència a FEDA. També d'esquitllada sempre ens parlen del dividend de FEDA. Miri, el dividend de FEDA fa uns 15 anys que és el 30% del seu benefici i continua sent el mateix. I tot i així ho he dit en diverses ocasions, tot i que no ho farem quasi bé per mandra de no fer més aquest debat, es podria augmentar. Es podria augmentar perquè el nivell d'endeutament de FEDA en relació també als seus actius és molt baix. Però aquí una vegada més per prudència i perquè és una empresa pública i perquè és un sector estratègic, no ho farem, i repartirem només el 30% dels seus beneficis. Uns beneficis, sigui dit de passada que els darrers anys també van en creixement.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Sr. Pintat teniu la paraula.

El Sr. Josep Pintat:

Gràcies Sr. síndic.

Primer Sr. López. M'excuso abans de la meua anterior intervenció d'haver fet referència a la seva esmena a la totalitat. Compartim molta part del que ha exposat i per tant, des del Grup Parlamentari Liberal hi donarem suport.

I Sr. Naudi també moltes gràcies pel suport que ens donarà a la nostra esmena.

Bé, jo penso que encara hi som a temps. I fent referència a les paraules del Sr. ministre, jo crec que és important que fem una lectura de l'article 12.5.

"El deute dels organismes públics, les entitats públiques i parapúbliques que estan vinculades a l'Administració general així com les societats públiques amb una participació de l'Administració general de l'Estat majoritària amb capital no suficient per tenir el control, no podrà superar el 50% dels seus fons propis consolidats en cada entitat o grup d'entitats. L'endeutament d'aquests organismes, entitats i societats esmentades anteriorment no computen a efectes de calcular el deute de l'Administració general".

Bé, doncs queda molt clar.

INAF, comencem, comencem i m'ho acaba de reconèixer. Hi ha societats que el que vol aquest rati de deute vers fons propis no compleixen. Ja he dit quines són. L'INAF, 170 milions d'euros. CTRASA, 31. L'AREB, 3. Andorra Turisme, 4 milions d'euros. Drets d'Autor, 198.000. L'Institut d'Estudis Andorrans, 59.000 i el Consell Regulador del Joc, 18.000.

Per tant, aquestes societats ja no estan complint aquesta disposició que és el famós rati d'endeutament. I per tant, s'han de reconduir a la normalitat. I també li he dit que entenc que l'INAF no hauria d'estar inclòs aquí dins ja que per pròpia naturalesa perquè és la societat creditora però, la llei ho diu. Està així la llei. Per tant, per donar compliment a això, vostè hi ha de fer aportacions. És així de senzill i llavors complirà, i llavors no jugaran dins del deute de l'Administració. Però primer, posi-les en ordre. És així, no hi ha més.

Per tant, hi ha un punt aquest que està més clar, aquesta llei i aquest article ja està en vigor des del desembre del 2014 i per tant és d'obligat compliment. Per tant avui, encara hi som a temps i em dirigeixo a vostès Srs. de la majoria. Si donen suport a aquesta esmena que presenta el Grup Parlamentari Liberal, jo ja ho entenc, és dur deixar en evidència el Govern, però és el moment de poder reflectir, perquè ara entenem que el Marc pressupostari i no podem compartir, només reflecteixi convenciments. Si ha de reflectir convenciments perquè ens esforcem tant a anar a buscar estimacions del producte interior brut, que encara són més aleatòries i més incertes. Comencem per reflectir les realitats, i una de les realitats és que hi ha un conjunt de societats que avui dia no s'adeqüen. Fem-les adequar.

La llei de transferències no ha canviat, fem-ho reflectir. Si després es congelen, si després es baixen, doncs millor, serà el que sigui, cap problema, però en aquest moment faci-les adequar.

Per tant això és el que els hi volia dir. Avui Srs. de la majoria estan a temps, votant aquesta esmena a la totalitat que ha presentat el Grup Parlamentari Liberal de què en aquest ple, surtin amb el convenciment de què realment no actuïn per convenciments, de què actuen en el marc de la legislació i de què volen fer complir les coses, i no només per estimacions.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Grup Mixt, Sr. conseller, Sr. Pere López.

El Sr. Pere López:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, abans de parlar del Marc pressupostari perquè n'ha fet de nou referència tant el Sr. Enseñat com el Sr. Cinca, aquest període de descontrol pressupostari de l'any 2005 a l'any 2009, només recordar-li Sr. Cinca que nosaltres també ens vam trobar aquestes obres adjudicades. És a dir que nosaltres en tot cas el que li vam deixar és un marc fiscal tramitat del qual vostè, com a ministre de Finances i com a responsable de les finances del país, doncs en va poder beneficiar als anys següents. Això és al nostre entendre el que és planificació i això és el que vostè no està fent i es nega a fer. Vostè per molt que insisteixi es limita a buidar la caixa d'Andorra Telecom i ara en parlarem de la caixa d'Andorra Telecom, no de les reserves. Vol fer una certa confusió en aquest tema i a més considera que és una cosa que no hem entès mai perquè aquest Govern considera que els recursos d'Andorra Telecom li pertanyen a aquest govern, i d'altres governs futurs no en podran gaudir. Vostè no només s'emporta el 100% dels dividendes sinó que va agafar 40 milions d'euros no fa pas gaires anys. I ara ens parla de les xifres de reserves. Les reserves és una voluntat de confusió perquè aquí entrarien temes d'amortització de les inversions. Aquí el que és important és la tresoreria, la tresoreria que realment té Andorra Telecom, la quina tenia quan vostè va començar a governar i ara estava recuperant les dades abans de venir, uns 140 milions d'euros, i la que el Projecte de pressupost preveu de 60 milions d'euros, tingui en compte que la parapública ha de fer una inversió molt important com és la de l'edifici *The Cloud*.

Per acabar amb aquest tema farem una demanda d'informació, farem una pregunta escrita, que ens enviï l'STA clarament i que es publicui al Butlletí del Consell, quina era la tresoreria a l'any 2010, quina és la tresoreria ara, quina és la tresoreria que preveu i acabarem amb aquest debat de les reserves i amb aquest debat de la confusió que no aporten res. Finalment, el que és important és que vostès estan reduint molt la tresoreria a Andorra Telecom, vostè maquilla l'any 2019 el seu Marc pressupostari amb uns dividendes que no seran possibles perquè la parapública diu que farà menys beneficis i no fa l'exercici que ha de fer de preveure d'on sortiran els milions d'euros que li faltaran.

Perquè em parlava... M'ha explicat com es calculava la de l'any 2017 que és el dividend de l'any 2016, en relació als dividendes d'Andorra Telecom, però és que jo no li parlava... -potser m'he explicat malament. També ja li reconec-, jo no parlava de l'any 2017, jo parlava de l'any 2019. Quan l'any 2018 el resultat sigui molt més baix del que és ara i l'any 2019 també serà molt més baix, la xifra de dividendes que li pagarà a la parapública no pot ser la que vostè ha previst. Vull dir, en aquest any 2017 podem entendre que encara les xifres, la qüestió del *Roaming*, ha entrat en vigor al llarg de l'any 2016 i per tant només una part només una part de l'efecte ha quedat recollit, i ho diu la memòria de l'STA, -d'Andorra Telecom-, quan baixin els dividendes, quan baixin els beneficis doncs, aquestes transferències milionàries no seran possibles i vostè no ho ha volgut recollir dins del Marc pressupostari perquè era molt més fàcil mantenir la xifra, que tot li quadrés per aquests 57.000 euros i, en tot cas, això si ha de sortir sortirà a la liquidació de l'any 2019 i segurament vostè compta ja no ser-hi en aquesta Cambra.

En relació a les transferències als comuns i al paper, simplement la ironia... -de conseller de finances de tots els comuns- del Sr. Cinca, dient que els recursos són suficients i que no necessitem més recursos... Miri, jo aquests dies he vist pujades de preus públics, pujades d'impostos, pujades de tot tipus de taxes a nivell comunal, -per posar alguns exemples, el Comú d'Andorra la Vella i el Comú d'Escaldes-; deu ser que tan sobrat de recursos no deuen anar quan estan pujant tots els preus públics i tots els impostos; per tant, jo no vull fer com fan vostès de consellers de finances dels comuns però veig el que ha passat i el que s'ha aprovat de cara a l'exercici de l'any 2017.

En tot cas, crec que el que seria raonable a la vista del que s'ha exposat, que el Marc pressupostari requereix d'una reformulació. L'import de les transferències doncs, per l'any 2017, no serà el que hi ha previst. A més, i els hi dic sincerament, haurem

de veure si ens hi posem a treballar per l'any 2018 i si aquesta reforma realment tira endavant perquè vostè em parlava del calendari polític, el Govern està respectant el calendari polític, el cap de Govern ens va dir que al mes de maig convocaria una taula... -al mes de maig de l'any passat-, una taula entre el Consell General, comuns i Govern per tirar endavant aquesta reforma i, a més, jo diria que d'aquest Acord institucional no s'han acabat d'aprendre la lliçó perquè si la reforma final de les competències es segueix pactant amb els comuns torno a pensar que no anem bé. Si aquesta reforma s'ha de pactar amb algú, al meu entendre s'ha de pactar amb el Partit Socialdemòcrata però és que de vostès ningú ens ha dit res a hores d'ara; fa sis anys que estan governant i ningú no ens ha vingut a veure.

Per tant, si alguna reforma de racionalització de les competències ha d'haver-hi segurament ha de comptar amb els vots favorables del PS, si vostès van a parlar amb els cònsols i a hores d'ara encara no ens han dit res, alguna cosa haurem de dir i alguna... i la nostra visió l'haurem d'aportar per poder votar favorablement aquesta reforma.

I després, en relació al que deia el Sr. Cinca davant de les discussions de si es compleix o no es compleix amb els límits de la Regla d'Or i aquest exercici de forçar una mica que ha fet de dir: "No, el Tribunal de Comptes diu que si es compleix...". Miri, jo no estic d'acord, és a dir, si les xifres que vostè ha posat ambdós capítols tan importants... Jo diria tres, fins i tot: un, els dividendes d'Andorra Telecom, les transferències als comuns i el creixement que hi ha hagut amb la reforma sanitària, vostè maquilla les xifres i el Tribunal de Comptes el que no li dirà és: "Sr. ministre, posi si us plau la xifra de transferències o de competències o ajusti els dividendes d'Andorra Telecom". Aquesta és la seva responsabilitat. Vostè opta per fer aquest exercici de no reconèixer la realitat, de no ajustar els números i de no presentar un Marc pressupostari realista, és la seva opció, nosaltres no podem obligar-lo a què ho faci, en tot cas, ja ens ho trobarem, ja ho veurem, les xifres acabaran parlant i tothom acabarà quedant reflectit.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Víctor Naudi teniu la paraula.

El Sr. Víctor Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

Per contestar al Sr. ministre en els diferents punts. Una vegada més, doncs, ha fet esment al passat dient allò que no vol fer però que ho acaba fent -fent referència als 85 milions que es van trobar de pagaments al 2011 que ja provenien de dos governs anteriors. Bé, és una retòrica que estem acostumats a sentir en aquesta sala, no ho volen dir però ho acaben dient, no?

Bé, quant als objectius ho ha reconegut dos vegades, al 2016 no tenien els objectius per al Marc pressupostari, cert que el van publicar per a aquest exercici, pel 2017, a finals del mes d'octubre però jo del que em queixo és de què si bé els vam publicar a finals d'octubre coincideix amb la presentació amb el tancament del pressupost i el fet està, com deia abans, de què si es vol seguir la Llei de la Regla d'Or per fer les coses ben fetes, doncs aquests objectius s'haurien d'haver tingut de publicar molts mesos abans per poder traslladar-los al pressupost, és a dir, que hi ha simultaneïtat i per tant és una qüestió de maquillatge.

També ha parlat una vegada més de les transferències. Bé, justifica molt bé que estem a temps, que s'està fent, que s'hi està treballant... Bé, aquell compromís que acaben incomplint -ja porteu més de cinc anys amb aquesta qüestió-, i no heu estat capaços de fer aquestes famoses reformes i, en aquest cas, parreu de què hi ha compromís, de què hi ha el famós pacte... Bé, darrerament hem vist que no tots els cònsols beneeixen cegament aquesta proposta. Aquesta qüestió de dir allò que, o defensar coses que realment no són així, doncs, Sr. ministre té un bon mestre i seu al seu costat en aquesta qüestió. No podem negar l'evidència del fracàs.

Quant a l'aprovisionament provinent de les parapúbliques... Bé, ha defensat que hi havia un marge suficient, que realment no hi havia afectació... Bé, avui és així però en un futur no sabem el que pot passar i realment també cal plantejar-se la pregunta, -potser avui no toca, ja tocarà d'aquí dos dies- de si realment el servei que s'està donant és l'òptim.

I per altra banda, la realitat és de què sense aquestes aportacions serien incapaçs de poder fer una inversió, una inversió digna, pràcticament la inversió seria zero. I aquesta és la realitat.

Per últim, doncs continuo pensant que el Marc pressupostari, disposeu d'un Marc pressupostari a la carta. Hem vist, i feia esment en la meua primera intervenció, que el deute de l'Administració general en relació al 2016 augmentava aquest 2017, però curiosament el baixeu a finals del mandat, per tant, costa de creure que si ara s'augmenta al final acabarà baixant. Per tant, torno a dir que és una utilització d'un Marc pressupostari a la carta.

De moment és tot.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

No hi ha intervenció per part del Grup Demòcrata...

Sr. ministre.

El Sr. Jordi Cinca:

Gràcies Sr. síndic.

Ja molt ràpidament.

El Sr. Pintat ens feia una referència a l'article 12.5 crec que de la seva lectura, que li agraeixo que m'ha quedat ben clar no computa a l'endeutament pel Marc pressupostari, per tant insisteixo amb què res té a veure.

Però en tot cas, sí que aprofito la seva reflexió per també, parlar d'una qüestió que en vaig parlar a la Comissió de Finances i jo diria que també en vaig parlar en aquesta mateixa Cambra en el debat del pressupost de l'any passat. I de fet ja s'han pres les mesures en aquest sentit, i ja aquest exercici 2017 es treballarà en base a aquesta normativa, la implementació del que es coneix com a NICSP, les normes internacional de comptabilitat pel sector públic que s'incorporen, que les hem incorporat com a marc de referència per tot el que és l'Administració general i totes les seves societats, parapúbliques, i òrgans depenents, i que també hem manifestat, i així ho expressa el propi exposat de motius al reglament on es fa aquest pas, que ja està publicat també al BOPA, el que es fa és una clara aposta perquè també els comuns acabin incorporant aquestes NICSP en el futur. Un cop es tinguin preparats, s'ha de donar temps per poder-ho fer.

Per què li faig aquesta referència? Perquè jo entenc que al final el que vostè li pot amoïnar i per això o aquesta és una de les raons que ens ha portat a fer aquest pas, és saber quina és la situació consolidada de l'Estat. És a dir, no únicament dels comptes de l'Estat, sinó també del conjunt de societats participades o entitats parapúbliques depenents del mateix. I la vocació principal de fer aquest pas cap a les NICSP, a banda d'establir uns criteris de comptabilitat, doncs, molt més moderns, molt més adaptats a l'actualitat, és aquest, és poder tenir una foto de quina és la realitat de les finances públiques del país incorporant-hi tots aquests actius i també tots aquests deutes que puguin tenir les entitats públiques depenents del Govern.

Per tant, aquesta foto, ja la tindrem, i la tindrem perquè així ha sigut la voluntat del Govern de fer

aquest pas, que no és un pas fàcil de fer, ni tècnicament, ni a nivell d'esforç pel que fa als treballadors que gestionen el Departament de pressupost, el Departament de comptaduria, la pròpia Intervenció general. És un esforç també des d'una vessant informàtica, i a més a més, és una mostra sobretot pensant molt amb organismes d'avaluació molt importants de quina és la realitat de les finances públiques d'Andorra. Això és especialment necessari per un país petit com el nostre. De fet és un pas que altres estats de molta més dimensió que nosaltres encara estan preparant, perquè no és fàcil de fer.

Però en tot cas, tindrem aquesta fotografia, però això res té a veure amb el marc pressupostari, que insisteixo, no deixa de ser, doncs, el reflex de la voluntat del Govern, de la majoria que li dóna suport, de les polítiques pressupostàries que es volen tirar endavant, i al final, s'haurà de valorar i així ho farà també el Tribunal de Comptes, el final de cada exercici, fins a quin punt, allò que era una voluntat política, si ha sigut capaç de tirar-ho endavant. Si ens haguéssim de limitar a anar transposant tot el que diuen les lleis en el Marc pressupostari, insisteixo, no ens caldria el Marc pressupostari, ja tenim les lleis. No és aquest l'exercici.

El que sí que s'ha de fer per contra, és a l'hora de fer el Marc pressupostari, és tenir en compte el que diu una llei en vigor, que és la de l'estabilitat de les finances públiques, i per tant, per això, dins del marc d'aquesta llei, complim tots aquells topalls que la mateixa preveu.

En relació al que ens deia el Sr. López, ja desisteixo que ens posem d'acord des d'aquí. Quan vulgui ens podem assentar al tomb d'una taula i amb els papers al davant, veure quins criteris, doncs, no interpretem de la mateixa manera. Però hi ha qüestions que són inqüestionables.

Si vostè per tresoreria el que vol referir-se, doncs, la partida de líquid més pura i dura, el que es té a caixa, doncs, és una cosa, però entendrà que quan parlem de reserves, no parlem de la caixa. El que parlem és del conjunt de les inversions financeres permanents, ja siguin a llarg termini o a curt termini. I les inversions financeres permanents d'Andorra Telecom al final del 2016 a llarg termini són de 71.165.00 euros, i les inversions financeres temporals o a curt termini són de 121 milions d'euros. Aquesta és la realitat, i aquesta realitat no la podem pas eludir. I a més a més a caixa, purament a caixa es tenien o es tenen 7 milions d'euros.

Per tant, no sé si té molt sentit que li continuem donant voltes a aquest tema, però en tot ca, el que sí que és veritat, és que aquestes xifres per si soles, el

que posen de relleu és la solidesa d'aquesta companyia i d'aquesta entitat, i és la garantia que podrà fer front a totes les inversions per anar estant sempre a primera línia a nivell d'avenços tecnològics, perquè, és veritat, és una empresa que té unes necessitats d'inversió superiors a altres sectors perquè avança molt ràpid, però em sembla que amb aquest nivell de reserves hi pot fer sobradament front.

Perquè no tiguem i perquè finalment ja per acabar amb aquesta qüestió, tinguem en compte una altra qüestió, els beneficis, li deia per a l'any 2016 seran de 35.900.000 euros, pendent de fer el tancament definitiu. Però diguem-ho també, a l'EBITDA, és a dir els beneficis abans de les amortitzacions de la companyia són de 62 milions d'euros, per tant, la companyia a més a més té la capacitat d'anar fent el caixa suficient per poder anar renovant les seves instal·lacions, per poder anar renovant tot el conjunt d'actius productius que ha de posar a disposició per poder prestar el servei que està prestant.

Per tant, insisteixo, em sembla que aquest no és un debat que pugui donar per molt més.

Ens deia, escolti, vostè està fent d'assessor dels comuns. No, jo no faig d'assessor dels comuns, ni molt menys. Prou feina tinc en intentar assumir les responsabilitats que tinc com a ministre de Finances, que com vostè sap són moltes. Però en tot cas, el que sí em sembla que no és qüestionable, és que els comuns i el Govern van arribar a un acord institucional signat per totes les parts, on els comuns lliurement acabaven acceptant que aquesta xifra de 54.600.000 euros, els hi era suficient. I per això van signar, doncs, aquest acord. Per tant, no és una qüestió d'una voluntat unilateral per part del Govern. En tot cas, el que sí és, és un reflex de responsabilitat per part dels comuns que saben entendre quina és la realitat del país, que saben entendre que ens hem dotat d'un marc fiscal que volia cobrir essencialment les necessitats de l'Estat, i que per tant, doncs, no tindria cap mena de sentit que es continués repartint com s'havia vingut fent abans que tinguéssim especialment tota la imposició directa.

També ens feia una referència a què no deuen anar tan bé els comuns quan pugen els preus públics. Miri, la pròpia naturalesa dels preus públics, com vostè sap, és que puguin anar sufragant els serveis que es presten. I també sap que aquests dos comuns als que vostè feia referència, el que ha fet és pujar preus públics que feia, la majoria dels casos, 8 i 9 anys que no es pujaven. Per tant, adaptar els preus públics al que és, l'increment, doncs, dels propis serveis que presten, em sembla també un acte de responsabilitat. Igual que em sembla un acte de

responsabilitat que en un moment especialment dur com van ser els anys 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, en què estaven en plena crisi, no es fes. I per tant, em sembla que una qüestió no justifica l'altra.

I deixi'm que faci una referència, potser no únicament en aquest cas a vostè, en general, sobre la capacitat de o la bonança de la llei de la Regla d'Or a l'hora de ser una eina per avançar-se als esdeveniments. I deixi'm que li posi com a exemple en contrast possiblement amb el que vostè insinua d'Andorra Telecom, el que va succeir a la CASS. No disposar d'una llei com aquesta que no permetés fer projeccions a 4 anys i obligués a tenir en compte aquestes projeccions a l'hora d'anar elaborant els pressupostos de cada any, doncs, ens va portar a què poc a poc es van anar esgotant les reserves de la branca general de la Caixa Andorrana de Seguretat Social, i una d'aquelles qüestions que ens vam trobar sorprenentment l'any 2011, és que al març del 2011 ens vam quedar amb la caixa a zero. Evidentment no va ser sobtat, no va ser d'un dia per l'altre. Només cal un anàlisi per veure com va evolucionar aquest fons per veure que els darrers 5 anys havia anat minvant progressivament la caixa. Si haguéssim tingut una eina com aquesta, possiblement s'haurien pogut anticipar les mesures perquè això no succeís. I efectivament mentre ens vam anar, i dic ens vam anar perquè al final és un problema d'Andorra, no és un problema d'un govern en particular. Vam anar consumint aquestes reserves, el que vam anar també és gestant una penyora pel següent govern que ha hagut de fer front als dèficits de la branca general de manera progressiva. I Això no treu que aquests dèficits van creixent i que per tant s'ha de continuar prenent mesures, entre altres coses haurien crescut més després de la reforma del 2008. Però en tot cas van creixent i per això estem treballant aquesta reforma del sector sanitari, i estic segur i aquest també és un reflex de l'evolució de les transferències corrents en el Marc pressupostari, doncs que en tindrem els primers fruits el 2018 i 2019 i que per tant, hi haurà un canvi de tendència en aquest sentit, tot i admetent que la despesa sanitària continuarà sent molt important.

I deixi'm acabar en relació a una qüestió que ha dit en la seva primera intervenció però que no vull deixar passar. Ho he dit en moltes ocasions, el que havia de dir sobre el Marc pressupostari i la idea del Marc pressupostari i la llei de sostenibilitat de les finances públiques, ja ho vaig dir quan es va fer el debat el 2014, aquelles qüestions que semblaven que calia que hi estiguéssim molt atents, que veiéssim com s'aplicaven perquè potser les hauríem d'anar adaptant a mesura que s'anés aplicant una mesura novadora com aquesta, però també en aquell

moment, i em reitero ara vaig manifestar el meu suport a la iniciativa del grup parlamentari de la majoria que dona suport al Govern, i ho torno a fer. De la mateixa manera que també li dic Sr. López i espero que vostè fes el mateix i estès en el Govern amb el mateix esperit quan va tenir aquestes responsabilitats, també sóc plenament solidari de les decisions del cap de Govern i de qualsevol dels ministres, també del ministre de Sanitat en quant a la reforma sanitària, actuant com un govern col·legiat i per tant, no pot ser d'una altra manera i per tant, ni em sento alliberat d'aquelles coses que el Govern pugui fer malament perquè no hagin estat fetes en el meu ministeri i gustosament si alguna cosa fem bé des del Ministeri de Finances és compartit també amb tots els membres de Govern.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció per part dels consellers...

Sr. Pintat.

El Sr. Josep Pintat:

Sí, seré molt breu Sr. síndic.

Només és referent a la intervenció del Sr. ministre. Fer-li una pregunta molt concreta.

Primer, li agraeixo que m'hagi fet aquesta explicació de què volen tenir una visió i una foto de l'Administració i que estan treballant-hi, es donarà més visió per poder gestionar.

Però referent i tornant a l'article 12.5, que veig que aquí discrepem, la pregunta concreta que li faré referent a aquest article, que el deute de les societats públiques no pot ser superior al 50% dels fons propis. Totes les societats que he mencionat, INAF, CETRASA, l'AREB, Andorra Turisme compleixen aquest requisit?

El Sr. síndic general:

Gràcies.

El Sr. Pere López no desitja intervenir....

Algun altre conseller desitja intervenir..

Sr. Víctor Naudi.

El Sr. Víctor Naudi:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Simplement després de les paraules del Sr. ministre, bé jo crec que ha quedat clar que Govern és sabedor, treuen anàlisis, fan conclusions, ens ho explicava ara

amb l'exemple de la situació de la CASS que va esgotar les reserves. Doncs aquests estudis estan molt bé, alaben les virtuts de la Llei de sostenibilitat de les finances públiques però en definitiva per molt sabedors que siguin, no agafen el toro per les banyes i a hores d'ara la realitat és que continuen pendents aquelles reformes estructurals que realment són les que d'alguna forma acabaran reduint aquests dèficits crònics i reduir l'endeutament a futur.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Si no hi ha cap altre conseller que desitja intervenir...

Sr. ministre.

El Sr. Jordi Cinca:

Gràcies Sr. síndic.

No em consta que avui estiguem en sessió de preguntes però en tot cas...

El Sr. síndic general:

Únicament li dono la paraula, vostè pot fer el que vulgui.

El Sr. Jordi Cinca:

Molt bé moltes gràcies.

Com vostè s'imagina Sr. Pintat no tinc el balanç de totes aquestes societats en ment. M'estranya molt el que diu en relació a Andorra Turisme o a l'INAF però en tot cas no ho tinc present.

De totes aquestes n'hi ha una que és una obvietat quina és la seva situació, que és la de l'AREB perquè la pròpia naturalesa d'aquest organisme, la situació que ha tingut de gestionar aquests dos anys, és ben coneguda per tots, però en aquest cas, precisament els 17 milions que avui en dia deu l'AREB, estan aquests sí reflectits en el Marc pressupostari i per tant, entenc que aquesta situació ja queda recollida. Però en tot cas, entenc que aquest article 12.5 pel que fa al Marc pressupostari no té cap incidència i pel que fa a la limitació d'endeutament per part de les societats públiques on la participació de l'Estat sigui majoritària, doncs també haurà d'estar dins dels límits en els terminis de la transitòria que diu la pròpia llei.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Pintat.

El Sr. Josep Pintat:

Bé, li agraeixo les explicacions però només constato que actualment, després de confeccionar el pressupost, després de fer el Marc pressupostari, si aquestes societats compleixen o no compleixen, això no ho sap. Primera observació.

Nosaltres entenem, vostè diu que això no ha d'afectar el Marc pressupostari però miri si aquestes societats hi han de fer aportacions de diners, l'impactarà en el pressupost. Per tant, no estaria de més que dins del Marc pressupostari, dins d'aquesta visió global, tot això ja estès reflectit i aquesta esmena a la totalitat va en aquest sentit. Torno a repetir-ho, és dur, és dur que no es pugui aprovar aquest Marc pressupostari però crec que avui és el que tocaria, per això demano als consellers de la majoria que prenguin en consideració, -el Sr. Baró ja sé que no ho fa així-, però almenys jo torno a insistir.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Sr. Jordi Cinca teniu la paraula.

El Sr. Jordi Cinca:

Gràcies Sr. síndic.

Miri, jo crec que entrar en el detall específic de cadascun dels més de quinze pressupostos associats al pressupost doncs no és el que correspon avui. En tot cas, retinc la seva inquietud i com que dijous tenim un debat sobre el pressupost, en aquell moment sí doncs gustosament li podré respondre amb més precisió.

Però agafo només un exemple, ja li he parlat de l'AREB. N'agafo un altre que és Andorra Turisme. Andorra Turisme també està reflectit en el Marc pressupostari. Per què? Perquè Andorra Turisme es nodreix bàsicament d'una transferència corrent i per tant, queda reflectit en el capítol quatre del Marc pressupostari que vostè avui ha esmenat en la seva totalitat. I és així, i per tant, segurament en cadascun dels organismes que vostè hi ha fet esment trobaríem situacions similars. Tots aquests organismes si depenen de l'Estat en quant al finançament, està reflectit en el Marc pressupostari. Quins no? Quines parapúbliques no? Per exemple FEDA, per exemple Andorra Telecom, per exemple l'INAF. Per què? Perquè no requereixen d'una transferència corrent per part del Govern. Però totes aquelles que requereixen una transferència corrent, aquesta ja

està recollida dins del pressupost de l'any 2017 i dins del propi Marc pressupostari en el capítol quatre.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Pintat.

El Sr. Josep Pintat:

Sí, només una precisió, ja que em parla d'Andorra Turisme. Jo ja he vist dins del pressupost que hi ha una transferència corrent i crec que l'import són 16 milions d'euros, això dins del capítol d'ingressos d'Andorra Telecom, i probablement i amb totes les despeses que també aniran per 16 milions d'euros, i per tant ens els menjarem. I en canvi dins del balanç d'Andorra Turisme hi ha quatre milions de deutors havent fet aquest exercici de mirar quins són els seus fons propis i quins són els deutors. Per tant, no compleix i no n'haurien de ser setze però potser n'haurien de ser més. I quan li repeteixo que l'INAF 170, i quan li repeteixo per tota la resta, doncs penso que s'hauria de fer i s'hauria de dotar. No ho volen fer, allà vostès, és una altra forma de tenir una visió.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Si no hi ha més intervencions, donaríem per acabat el debat i procediríem tot seguit a la votació de les dues esmenes a la totalitat. Procedirem en primer lloc a la votació de l'esmena a la totalitat presentada pel Grup Parlamentari Liberal, recordant que sí és sí a l'esmena i no és no a l'esmena.

Obrim un breu termini de temps per votar.

(Votacions)

Sr. secretari si voleu procedir a donar lectura del resultat, si us plau.

El Sr. Joan Carles Camp:

Sí.

Vots a favor de l'esmena: 13. Vots en contra: 15.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

A la vista del resultat queda desestimada aquesta esmena a la totalitat.

Procedim ara tot seguit a la votació de l'esmena a la totalitat presentada pels tres consellers generals del

Grup Parlamentari Mixt, recordant un altre cop que, sí és sí a l'esmena i no és no a l'esmena.

Obrim un breu termini de temps per votar.

(Votacions)

Sr. secretari si voleu procedir a donar lectura del resultat.

El Sr. Joan Carles Camp:

Vots a favor: 13. Vots en contra: 15.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Bé doncs, a la vista del resultat declaro desestimada l'esmena a la totalitat i, per tant, desestimades ambdues esmenes a la totalitat, i aprovat el Marc pressupostari per a l'Administració general de l'Estat per al temps corresponent al mandat 2016-2019, actualitzat amb data 26 d'octubre del 2016.

No havent-hi més punts a l'ordre del dia, s'aixeca la sessió.

(Són les 18.44h)

Diari de Sessions del Consell General

Dipòsit legal: And. 275/94
ISSN 1024-9052

Preu de l'exemplar: 1,20 €
Subscripcions: Tel. 877877